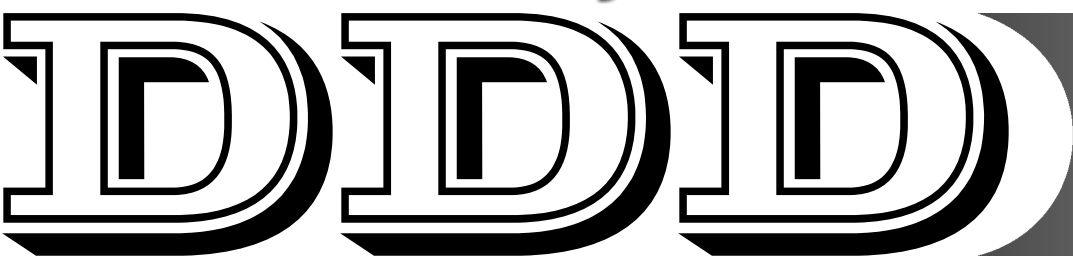

Nevienam mēs Latviju nedodam

www.latvians.lv/nmln

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

2003. gada
20. februāris – 6. marts

cena: Ls 0,20

Nr. 4 (26)

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA “VIEDA” INFORMATĪVAIS BIĻETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD
LASĪT ARĪ CITIEM!

PIEPRASIET
laikrakstu *DDD*

Preses apvienības
kioskos
visā Latvijā!

Iepriekš iznākušos numurus
visērtāk varat iegādāties
RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
Rīgā, Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50

UZMANĪBU!

AKCIJA!

Rēriha
grāmatnīcās
apgāda

“VIEDA”

grāmatām
cenas pazeminātas
līdz

50%

KURŠ ĪSTI IR AGRESORS – ASV VAI IRĀKA?

SARUNA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

– Kādēļ ir radusies tāda situācija, ka lielākā daļa pasaules sabiedrības ir aktīvi paudusi savu negatīvo nostāju pret Amerikas vēlmi iebrukt Irākā, bet pasaules valstu valdības, neņemot vērā iedzīvotāju domas, turpina izteikt atbalstu ASV prezidentam?

– Teikšu diezgan skarbi – tas ir tādēļ, ka vienkāršie iedzīvotāji vēl saglabājuši veselo saprātu, kamēr Rietumu valstu valdības, jāsaka tā – ir nojūgušās. Iedzīvotāji skaidri redz, ka šis karš ir iekarošanas karš, ka tas ir absurds, un tāpēc viņi arī protestē.

– Cik lielām, jūsuprāt, jābūt cilvēku protestu akcijām, lai tās spētu valdību “izsist” no uzsāktā kursa?

– Dzīvajā Ētikā ir teikts, ka isi pirms lielajiem notikumiem, kas sagaida planētu, vi-

sas tautas sapratīs savu valdību noziedzīgos plānus un absurdu, līdz kuram tās ir novedušas savas tautas un visu cilvēci. Mācība saka, ka tad tautas sacelsies pret savām valdībām. Tagad ar prieku vēroju 15.februāra 10 miljonu lielo demonstrāciju visā pasaulē pret ASV agresīvo karu Irākā un ar cerībām nodomāju – varbūt TAS brīdis ir tuvu klāt nācis? Ceru, ka beidzot absurds ir kļuvis tik acimredzams, ka visas tautas sacelsies.

Domāju, ka vēl kādu laiku valdības turēsies pretim. Mēs jau redzam, ka arī mūsu prezidente Vaira Vīķe-Freiberga pēc tikšanās ar ASV prezidentu Dž.Bušu, komentējot to, kādēļ tik daudzi ir pret ASV iebrukumu Irākā, pielietoja vēl izsmalcinātāku demagoģiju, teikdama, ka arī viņi, valstu vadītāji, esot pret karu

Irākā. Tagad tikai no Irākas ir atkarīgs, vai karš būs, vai nē. Šajā sakarā man nāk prātā 1939.gads, kad pēc Molotova-Ribentropa pakta parakstīšanas PSRS izvirzīja Latvijai tieši tādas pašas prasības – tikai no Latvijas ir atkarīgs, vai PSRS iebruks mūsu zemē, vai nē. Toreiz Latviju apvainoja visādās sazvērestībās pret PSRS. Tieši tas pats scenārijs: Latvija it kā neizpildīja līguma prasības, sekoja PSRS ultimāts un 1940.gada 17.jūnijā ienāca karaspēks. Pilnīga analogija. ASV bezkaunīgi apvaino Irāku, Sadamu Huseinu, ka viņš ir it kā visai pasaulei briesmu avots, kaut gan briesmu avots diemžēl ir tieši ASV un tās valstis, kas viņu atbalsta, un jāsaka desmitreiz diemžēl – arī mūsu valsts vadītāji.

– Ari Latvijas Inteligences konferencē 14.febru-

ārī prezidente uzsvēra, ka tad, ja Irāka atbruņosies, kara nebūšot.

– Jautājuma nostādni, ka Irākai ir jāatbruņojas, vispār uzskatu par netaisnīgu un amorālu. Kā var suverēnai valstij pieprasīt, lai tā atbruņojas?! Tikpat labi var pieprasīt, lai ASV atbruņojas. Kāpēc lai irākiešu tauta atbruņotos? Bruņotie spēki un bruņojums vispār ir nacionālā tautas bagātība, kas pasargā šo tautu no svešzemju iebrukuma. Gluži otrādi, Irākai tagad īpaši vajadzētu apbruņoties. Saceltā ažiotaža, ka irākieši it kā kādu apdraud, ir nežēlīgi meli. Pat Gēbelss tik traki nemeloja, kā tagad melo gan ASV, gan Eiropas Savienība, gan mūsu valsts vadītāji. Tā ir nepieredzēta bezkaunība.

► 2. lpp.

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES, LATVIEŠU PARTIJAS UN LIETUVAS NACIONĀLĀS JAUNIEŠU LĪGAS PAZIŅOJUMS PRET KRIEVIJĀS KARU ČEČENIJĀ

Krievija melo, sakot, ka karadarbība Čečenijā ir beigusies. Katru dienu pienāk arvien satraucošākas ziņas par krievu okupantu zvērībām šajā valstī – nespējot sakaut čečenu brīvības cīnītāju grupas, tie savu naidu izlej pār mierīgajiem iedzīvotājiem, slepkavojot ne tikai vīriešus, bet arī sievietes un bērnus. Turklāt daudzi čečeni atzīst, ka tā ir laime tikt vienkārši nošautam, jo lielāko daļu savu upuru krievu armija pakļauj necilvēcīgai spīdzināšanai.

Starptautiskās sabiedrības pārstāvji, iespējams, līdz pat šim brīdim nezina, ka pēc analītiķu atzinumiem karš Čečenijā ir visnežēlīgākais no kariem, kuri notikuši pasaulē pēdējās desmitgades laikā. Viņi nezina, ka šis karš notiek teritorijā, kuras šķērsošana automobili prasa ne vairāk kā divas stundas; ka 1999. gadā, kad Krievija otro reizi iebruka Čečenijā, tajā dzīvoja nedaudz vairāk kā 500 000 cilvēku.

Latvieši un lietuvieši zina, ko nozīmē Baigais gads mūsu tautu vēsturē. Kaut arī šis laiks ir palicis pagājušā gadsimta vēsturē, sekas tam mēs izjūtam līdz pat šai dienai. Čečenu tauta deviņu gadu laikā piedzīvojusi jau divus Krie-

vijas iebrukumus, un tai *Baigie gadi*, baigās dienas un nakts vēl joprojām ir ikdienas dzīves realitāte. Starptautiskā sabiedrība, tricot Krievijas priekšā, izliekas neredzam, ka Kremlis šo Kaukāza tautu kā etnisku vienību ir nolēmis iznīcināt. Līdz ar to parādot savu **divkosīgo dabu**: vārdos iestājoties par demokrātiju un cilvēktiesībām, bet reālajā darbībā noziedzīgi neiestājoties pret acimredzamiem noziegumiem.

Bet laiks negaida – katru dienu tālajā Kaukāza republikā notiek arvien jauni noziegumi pret cilvēci. Likumīgais, bet Krievijas neatzītais Čečenijas prezidents Aslans Maschadovs, valdība, politiski darbinieki vēl joprojām tiek va-

jāti un izsludināti starptautiskajā meklēšanā tikai tādēļ, ka viņi uzdrošinājušies nostāties pret Kremļa imperiālistiskajiem plāniem un uzskata savu dzimteni par neatkarīgu valsti, nevis Krievijas neatņemamu sastāvdaļu.

Latvijas Nacionālā fronte, Latviešu partija un Lietuvas Nacionālā Jauniešu līga pievienojas pasaules sabiedrības veselīgi domājošajai daļai, kura dažādās valstīs rīko protesta akcijas un pieprasa pārtraukt karu Čečenijā. Mēs uzskatām, ka tieši bijušajam Padomju kolonijām, kuras vēl joprojām cīnās ar Krievijas impērijas radītajām sekām un zina, ko nozīmē Kremļa Istenotais terors, pirmajām būtu jāiestājas par Čečenijas Repub-

likas neatkarības starptautisku atzīšanu, kā arī jāpanāk visu noziegumu, kas pastrādāti pret čečenu tautu, izskatīšanu Starptautiskajā tiesā, saucot pie atbildības Krievijas valsts augstākās amatpersonas, kā galvenos vainīgos genocīdā pret čečenu tautu.

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs
Aivars Garda

Latviešu partijas priekšsēdētājs
Aivars Saliņš

Lietuvas Nacionālās Jauniešu līgas
(*Lietuviu Tautinio Jaunimo Lyga*) priekšsēdētājs
Marius Kundrotas

Šā gada 23.februārī pl.12:00 Rīgā,
pie Krievijas vēstniecības, notiks pikets pret karu Čečenijā.
Visi latviešu patrioti aicināti paust savu atbalstu
čečenu brīvības cīnītājiem un izteikt krasu nosodījumu
Krievijas istenotajam genocīdam pret čečenu tautu.

Iniciatīvas grupa:

patriotiskā jauniešu organizācija Klubs 415,
Latvijas Nacionālā fronte,
Latviešu partija.

(Tuvākas ziņas pa tālruni: 6553918)

Sirsnīgi pateicamies
KĀRLIM REBIŅAM
par ziedojumu un
interesantajām grāmatām un žurnāliem!

Latviešu partija
aicina ziedot un atbalstīt
AIVARU GARDU
pret viņu safabricētajā
kriminālvajāšanā,
iemaksājot naudu
Aivara Gardas atbalsta fondā:
Latviešu partija
(Reģ.Nr.90001396729)
Unibankas Rīdzenes nodaļa
Kods: UNLA LV2X
Konts: 50001598530
(ar norādi – Aivaram Gardam)

KRIEVU ŽURNĀLISTI KONSTATĒ ČEČENU UN BALTIEŠU “SAZVĒRESTĪBU”

Līga Krieviņa

Šā gada 7.februārī starptautiskās ziņu aģentūras “Kavkaz-center” interneta mājas lapā bija publicēts raksts “Okupanta pasta kastīte”, kurā stāstīts par Latvijas Nacionālās frontes izdoto laikraksta “DDD” pielikumu krievu valodā: “Latvijas Nacionālā fronte aktīvi atspoguļo notikumus Čečenijā. Latvijas avīzē “DDD” (Deokupācija, Dekolonizācija, Deboļševizācija) bieži tiek publicēti raksti, kas veltīti čečenu pretošanās tēmai, tai skaitā arī “Kavkaz-center” materiāli. Pēdējā laikraksta “DDD” numurā LNF nāca klajā ar īpašu informatīvās kampaņas iniciatīvu, kurā vērsas pie krieviem, kas dzīvo Latvijā. Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs Aivars Garda aicina latviešus “izlasīt šo avīzes pielikumu un pēc tam iemest to okupanta pasta kastītē”.

...Okupantiem jāzina, ka nav gudri novest tautas līdz tādām stāvoklim, kad pat jauni puīši un meitenes – pēc būtības vēl bērni – ir gatavi un arī ziedo savas dzīvības Dzimtenes atbrīvošanas labā. Mūs sajūsmīna tāda varonība!!! Tāpat kā sajūsmu radīja krievi, kad viņi ziedoja sevi kā Aleksandrs Matrosovs, lai atbrīvotu savu zemi no fašistiem. Bet čečeniem un latviešiem krievu okupanti – ir tie paši fašisti.”

Šīs pašas dienas vakarā krievu interneta avīze *Izvestia.ru* publicējusi rakstu “Movladi Udugova mājas lapa atradusi siltu vietīņu Lietuvā”, kurā stāstīts par to, ka tagad “Kavkaz-cetner” mājas lapa izmanto lietuviešu interneta firmas pakalpojumus. “Acimredzot tādēļ, ka serveri, lai nodrošinātu mājas lapas pilnvērtīgu darbu, ir izdevies atrast Lietuvas teritorijā, “Kavkaz-cetner” tagad pastāvīgi sākuši parādīties materiāli, kuri aicina izdzīt “krievu okupantus un fašistus” no Baltijas ...

Varat minēt – par kuru rakstu gan šeit runā krievu žurnālisti?!

Kā ziņo pats “Kavkaz-center”, tad Radio stacija “Svoboda” (Brīvība) pārraidīja reportāžu par to, kā Lietuva reaģēja uz Krievijas pretenzijām, kas saistītas ar “Kavkaz-center” interneta mājas lapas izvietojumu Lietuvas kompānijas serverī.

“Svoboda” Irīna Petersa, Viļņa: Krievijas un Lietuvas diplomāti apmainījušies ar savstarpējām pretenzijām. Viļņa pieprasa nodrošināt Lietuvas vēstniecības darbinieku drošību Maskavā, bet Krievija pārmet Lietuvai, ka tā pieļauj terorisma propagandu “Kavkaz-center” mājas lapā, kas tagad izvietota vienā no Lietuvas interneta kompānijām. Krievijas Ārlietu ministrijas ziņojumā Lietuvas valdība tiek apvainota tādas darbības pieļaušanā, kas vērsta pret Krievijas suverenitāti un teritoriālo vienotību. Lūgumu darīt visu, lai pārtrauktu “Kavkaz-center” mājas lapas darbību, Lietuvas vēstniecības Maskavā padomniekam Deinisam Trinkunasam iesniedza Krievijas AM pārstāvis Mihails Dimurins. Diplomātu tikšanās notika tad, kad Trinkunas ieradās Krievijas AM, lai iesniegtu notu, kurā izteiktas raizes, saistītas ar vandaļu izlēncieniem pret Lietuvas vēstniecību Maskavā, kā arī izteikts lūgums nodrošināt Lietuvas diplomātu drošību Krievijas galvaspilsētā.

Pēc tam, kad diplomāti bija apmainījušies ar savstarpējām pretenzijām, Krievijas AM tika sniegta atbilde, ka “Kavkaz-cetner” mājas lapas ziņojumos, kā tas šķiet Krievijai, terorisma propagandu Lietuvā nesaskata. To telefona sarunā apstiprināja interneta kompānijas “Microlink Data” Lietuvas filiāles direktors Alvidas Vitkauskas.

Alvidas Vitkauskas: Mēs neredzam šajā mājas lapā kādus cilvēkus, kuru darbība nebūtu atbilstoša likumiem vai starptautiskajām normām. Mums tas ir parasts klients, vienkārša ziņu aģentūra, kura sniedz savu notikumu skatījumu par notiekošo Čečenijā. Tas, ka šī informācija nepatīk Krievijas pusē – ne jau mums par to būs spriest, vārda brīvība ir jāciena, tas ir pats galvenais.

Irīna Petersa: Kad jūs pieņēmat lēmumu par šīs mājas lapas izvietojumu, vai jūs varējāt iztēloties, ka būs kāda reakcija, sevišķi jau no Krievijas puses?

Alvidas Vitkauskas: Tādēļ mēs konsultējāmies ar mūsu Valsts drošības departamentu, un viņi mums paskaidroja tieši tāpat, kā arī tagad oficiāli apstiprina, ka šajā mājas lapā nav nekā tāda, kas propagandētu terorismu vai būtu ar to kaut kādā veidā saistīts.

KURŠ ĪSTI IR AGRESORS – ASV VAI IRĀKA?

◀ 1. lpp.

– Vēl viens no ASV argumentiem iebrukt Irākā ir demokrātijas principu realizēšana. Vai, nepaklausot savas valsts iedzīvotāju gribai, Dž.Bušs atņem sev jebkādas tiesības pretendēt uz demokrātiskās valsts vadītāja titulu?

– Pirmkārt, man nāk smieklīgi par ASV demokrātiju. Apgalvojums, ko pieraksta Čerčilam, ka demokrātija ir slikta, bet nekā labāka nav, arī ir melīgs. Palasīsim Platona darbu “Valsts”, tur ir aprakstīti piecu valstu veidi, kādi ir iespējami. Visideālākais valsts modelis, ko apraksta arī Platons, ir **Kēniņa vara**. Vienkārsā valodā runājot, tā būtu likumīga Vadoņa, kas saistīts ar Augstākajiem Spēkiem, vara. Demokrātiju Platons apraksta kā vienu no visstulbākajām valsts iekārtām. Šeit nevajag jaukt to ar ideālo demokrātiju, ko aprakstīja laikraksta *DDD* 7.numurā, kas faktiski ir līdzvērtīga **Kēniņa** jeb **Hierarhijas varai**. Kēniņa vara, kuru apraksta Platons, ir tā pati Hierarhiskā vara, par kuru runā Dzīvās Ētikas Mācība. Tātad valsti jāvada Vadonim, kurš saistīts ar Augstāko Spēku Hierarhiju, citiem vārdiem sakot – ar Diženo Himalaju Balto Ložu.

– **Kā tautai atrast šādu cilvēku?**

– Tauta nevar atrast šādu cilvēku – šāds cilvēks tiek sūtīts. Tauta var tikai viņu atpazīt un pieņemt vai noraidīt. Visbiežāk viņi tiek noraidīti, piemēram, Kristus, Buda, Džordano Bruno un citi.

– **Kādas sekas rada sūtītā Vadoņa noraidīšana?**

– Hierarhiskās palīdzības atraidīšana rada milzīgi negatīvas sekas. Vēstulē ASV prezidentam Dž.Bušam es citēju Helēnas Rērihas vēstuli, kurā viņa apraksta dažus gadījumus no pasaules vēstures, kad Augstākā Palīdzība netika pieņemta. Starp citu, Krievijai arī tika sūtīta Augstākā Palīdzība caur Nikolaju un Helēnu Rērihiem, kad viņi 1926.gadā ieradās Maskavā ar speciālu Mahātmās jeb Dižā Gara, kas pārvalda visu pasauli, Vēstījumu. Tas netika pieņemts, un tieši tāpēc sākās drausmīgs laiks PSRS vēsturē. Sākās piespiedu kolektivizācija, varmācīga vienkopes veidošana, kas vispār ir absurds, sākās terors. Starp citu, ja ASV būtu pieņēmusi Dižēnas Himalaju Baltās Ložas Palīdzību, kas tika piedāvāta prezidentam Rūzveltam caur Helēnu Rērihu, tad vēsture būtu ievirzījies pilnīgi citādi – ASV būtu izveidojusi kopā ar visām Dienvidamerikas kontinenta valstīm milzīgu konfederāciju ar ASV prezidentu priekšgalā. Nebūtu bijis arī Otrais Pasaules karš, tiktu apturēts Hitlers, Latvija nezaudētu neatkarību 1940.gadā un tā tālāk. Sekas bija graužošanas. Tagad situācija ir līdzīga. ASV prezidents var atbildēt vai neatbildēt uz Latvijas Nacionālās frontes vēstuli, bet ja pat ASV un arī pārējās valstīs starp zinātniekiem, filozofiem, šo valstu sle-

penajos dienestos, kuri, protams, iepazīnās ar šo vēstuli, neatradās neviena, kurš atsauktos uz kaut vai trijiem Dzīvās Ētikas piedāvātajiem risinājumiem, lai izietu no strupceļa visa pasaule un tās ekonomika, tas ir: psihiskās enerģijas apgūšana, kooperatīvā sabiedriskā iekārta un sieviešu kustība, tad ko lai prasa no mūsu specdienestiem, kuri ir jauni, kuros vēl nav izveidotas spēcīgas analītiskās struktūras. Tādās valstīs kā ASV, Krievija strādā speciāli institūti, kuri pēta katru faktu, bet starp viņiem, diemžēl, nav neviena, kurš to saprastu. Un valstis turpina absurda ceļu – bezjēdzīgu ci-

ņu par naftu tad, kad ir sagatavots jauns enerģijas avots, tas ir, **psihiskā enerģija**. Šis avots ir vienkārši jāapgūst. Psihiskā enerģija ir daudz spēcīgāka un efektīvāka par atomenerģiju un naftu. Bet neviens no šīs pasaules vareņajiem par to neinteresējas – nav neviena, kam būtu vismaz divas rievās smadzenēs, lai spētu to saprast.

– **Kā tautas var nopelnīt Vadoņus, kuri saprastu to, par ko runā Dzīvās Ētikas Mācība? Skaidrs, ka amerikāņi tādu nav pelnījuši, jo Bušs neko nav sapratis. Bet Latvija? Jūs taču mūsu prezidentei Vairai Viķei-Freibergai, kad viņa stājās amatā, uzdāvinājāt visas Dzīvās Ētikas Mācības grāmatas!**

– Jā, tad, kad prezidente stājās amatā, es uzdāvināju viņai visas Dzīvās Ētikas Mācības grāmatas, arī Helēnas Rērihas un Nikolaja Rēriha darbus un vēl daudzas citas grāmatas. Katrā grāmatā bija ieraksts – citāts no Dzīvās Ētikas Mācības, kas domāts tieši valsts vadītājam. Diemžēl prezidente no tā nav neko sapratusi. Tātad ar tām “rievām smadzenēs” ir pašvaki. Cik zināms, tagad šīs grāmatas atrodas kancelejas bibliotēkā.

Vispār es apbrīnoju gan prezidentu, gan citus mūsu valsts vadītājus, kas tik nekaunīgi spēj tautai melot, acis skatoties. Lai kādas būtu intereses, mēs nedrīkstam aizstāvēt ne taisnību. Apgalvojums, ka ASV ir darijusi daudz laba Latvijai, ir mīts. Patiesībā Latvija, Igaunija, Lietuva un īpaši Krievija un bijušās sociālistiskās valstis uztur Rietumus. Pēc PSRS sabrukšanas mēs paglābām viņus no ekonomiskā kraha – mēs izpirkām un tagad turpinām pirt

viņu saražotās *humpalas*. Tādēļ esam sagrāvuši Latvijas ražošanu. Rietumos bija tāda pati pārprodukcija kā savā laikā PSRS, arī tur bija pilns ar drāņiem, kurus neviens nepirka. Tagad rietumnieku saražotos drāņus mēs redzam savos veikalos, tādēļ jau nevaram nopirkt to, ko gribam. Tieši tāpat bija padomju laikos. Tikai pa “blatu” varēja dabūt kaut ko labu.

ASV un citas rietumvalstis mēs uzturam arī ar to, ka ļaunam mūsu valstī “staigāt” brīvi viņu valūtām. Piemēram, dolāram ir brīva apgrozība. Iedomājieties, ja visas valstis, sevišķi jau Krievija, kur dolārs ir pilnīgi pārņēmis varu, sāktu šos nederīgos papīrus un atdotu tos atpakaļ Amerikai – šie, ņemiet tos atpakaļ – kas tur notiktu? Amerikā iestātos dziļa krīze, tā būtu milzīga inflācija.

Var jau būt, ka prezidente, dzīvojot Kanādā, ir noticējusi dažiem politiķiem, ka Latvija ir muļķu zeme un ka kaut kāda Kanādas profesore spēš mums “pūderēt” smadzenes. Nē, mūsu tauta nav tik dumja! Un man ir patīss prieks, ka arī pasaules tautas nav dumjas. Demonstrācijas visā pasaulē nav tikai protesti pret karu, tās ir demonstrācijas pret Amerikas Savienotajām valstīm. Tādēļ mūsu prezidentē lai nemaz nemēģina iestāstīt, ka viņa, Bušs un citi Eiropas valstu prezidenti ir pret karu. Staļins savā laikā arī bija pret karu – viņš neesot gribējis iebrukt Baltijas valstīs, bet nācās, jo tās, lūk, nepildīja visus tirāna noteikumus. Hitlers arī gribēja to pašu, ko tagad Bušs – mieru. Hitlers runāja tikai par mieru, bet poļi, redziet, uztaisīja provokāciju uz robežas... Un “miermīlīgajam” Hitleram pret savu gribu nācās iebrukt Polijā... Tad jau mēs attaisnosim arī bandītu, kurš nekaunīgi saka: “AtDod naudu labprātīgi, tad nešaušu. Es negribu asinsizliešanu.”

– **Bet ASV lielās, ka atšķirībā no hitleriskās Vācijas tā nekad nav iekarojusi citu valstu teritorijas, gluži pretēji – atbrīvojusi tās.**

– Melnās ložas dokumentos jeb tā sauktajos Cionas protokolos norādīts, ka tagad ir jāizvairās no teritoriālajiem ieguvumiem karos. Galvenais ir pakļaut ekonomiski. ASV ir sekmiņģi sekojusi šiem Melnās ložas padomiem un, izliekoties, ka palīdz, patiesībā pakļāvusi valstis, piemēram, ar investīcijām un aizdevumiem. Mums nav vajadzīgas investīcijas, Pasaules Bankas aizdevumi – mums pašiem bija un ir jācīnās un jāstrādā, lai nebūtu jāaizņem. Tagad mēs esam parādu jūgā, no kura nevar iziet. Un to viņi pasniedz mums kā labdarību! Cik viņi saņem procentos! Tas arī ir aprakstīts Cionas gudro protokolos. Tie, kas sarakstījuši šos protokolus, nirdz par mums, ka esam tik stulbi, ņemot šos kredītus. Starp citu, būtu labi, ja Irākas iespējamā kara dēļ sabruktu Eiropas Sa-

vienība. Francijas prezidents Širaks jau norāja ES kandidātvalstis, tai skaitā arī Latviju, par pausto atbalstu ASV. Lūgsim Dievu, lai ES sabruktu, bet, ja nē, tad lai Latviju tajā neuzņemtu!

– **Būtībā to, kas šobrīd notiek pasaulē, nevarētu nosaukt par saprāta izpausmēm. Tikai muļķi var balsot par iestāšanos Eiropas Savienībā, nevēlēties Latvijas dekolonizāciju, atbalstīt ASV karu Irākā.**

– Dzīvās Ētikas Mācības grāmatā “Pārspasaulīgais” stāstīts par erudītiem muļķiem. Tāds vārdu salikums šķiet neloģisks – erudīts un muļķis. Bet, ja mēs paanalizējam, tad saprastu, ka vara Rietumu pasaulē un mūsu valstī faktiski pieder ļaundariem – Melnās ložas gribas izpildītājiem – gan apzinātiem, gan neapzinātiem. Tie neapzinātie ļaunās gribas izpildītāji lielākoties arī ir erudīti muļķi. Ko tas nozīmē? Lai saprastu, atgriezīsimies vēsturē. Laikā, kad atnāca Džordano Bruno un pateica visiem, ka Zeme ir apaļa un turklāt vēl griežas gan ap savu asi, gan ap Sauli, tad bija vesela erudītu muļķu plejāde – valstsvīru un karaļu, profesoru un akademiķu personās, kuri aizstāvēja disertācijas, ka Zeme ir plakana. Šādi erudīti muļķi nekādi nevarēja pieļaut, ka Patiesības dzirksts iziet tautā, jo ar to viņi uzreiz tiktu apzīmogoti par muļķiem. Mūsu laikos visi sen zina, ka Zeme ir apaļa, bet vairums erudītu muļķu – astronomi, zinātnieki, filozofi un citu profesiju pārstāvji, tajā skaitā arī ārsti – nezina daudz ko tādu, ko sen jau vajadzēja zināt. Ja Džordano Bruno laikā bija jāzina, ka Zeme ir apaļa, tad tagad ir jāzina, ka pastāv Kosmiskais Reinkarnācijas Likums, Karmas Likums, Hierarhijas Likums – ir jāzina, ka Zemi vada Augstākie Spēki, kuri atrodas noteiktā planētas vietā. Par to runā Dzīvā Ētika.

Šie erudītie muļķi ir tik iedomīgi kā tītari. Viņi atver Dzīvās Ētikas Mācības grāmatu, sasprindzina savu vienīgo smadzeņu rievu un mēģina kaut ko saprast. Protams, ka viņi neko nesaprot no Dzīvās Ētikas, bet pasludina, ka tur nekā nav. Bet arī ar divām smadzeņu rievām nepietiek.

Pie erudītiem muļķiem nedrīkst pieskaitīt vienkāršās tautas pārstāvjus. Erudīti muļķi ir vienīgi tie, kuriem vajadzēja zināt Jauno Patiesības Pavēstījumu, bet viņi to nezina: baznīckungi, filozofi, astronomi, vārdu sakot – tā saucamā intelligēncē. Viņi ir gandrīz bezcerīgi savas uzpūtības un iedomības dēļ. Vienkārsās tautas pārstāvji toties ir saglabājuši spriestspēju un ir spējīgi apgūt jaunās patiesības. Uz viņiem mēs arī liekam lielas cerības.

Vai tad mēs, tie, kuri citīgi studē Dzīvās Ētikas Mācību, esam vainīgi, ka saprotam, bet divrievainie nesaprot?! Tam, kam ir divas rievās, nevar pierādīt Patiesību, kuras saprastai nepieciešamas vismaz trīs.

Sarunu pierakstīja
Liene APINE

KRIEVI RAUJAS PIE VARAS PAŠVALDĪBĀS

Ilze LIEPA

Lielkrievu šovīnisti nesauz, – kaut nesnauduši būtu arī paši latvieši.

Šā gada 11.februārī kārtējām aktivitātēm sarosījās okupanti, proti, – sabiedriskā organizācija “*Pilsoņu un nepilsoņu savienība*” (PNS) sarīkoja preses konferenci, kurā informēja par saviem plāniem cīņā par nepilsoņu tiesībām vēlēt pašvaldības. Viņu izvirzītais mērķis jau vien liecina, ar kādiem “putniem” darišana.

Okupantu nekaunībai laikam robežu nav. PNS ar līdzpriekšsēdētāja V.Sokolova līdzdalību izstrādājusi likumprojektu “Pilsētas domes, novada domes un pagastu padomes vēlēšanu likumā”. Grozījumi saistīti ar vārda “pilsonis” izņemšanu vai “nepilsonis” pievienošanu pašreizējā likumā.

Lai arī valdība jau tā ir parūpējusies, ka pilsonību katrs puslīdz pie samanas esošs okupantu dzērājs spēj iegūt (mums taču esot viens no liberālākajiem pilsonības likumiem visā Eiropā!), viņi, redz, gribot kā jau “*atbrīvotāji*” šeit likumus lemt un piedalīties pašpārvaldē tāpat vien, bet valodu mācīties – nu nē! Kas tad tajā suņu valodā ries?! Godīgi sakot, mani kā latvieti pārņēma pretīguma un sliktas dūšas sajūta, klausoties šajos cilvēkos. Okupants paliek okupants arī otrajā, trešajā utt. paaudzē, jo nav laika robežu, kuras padara noziegumu pret kādu tautu par taisnīgu un likumīgu. Tāpēc saprotama bija V.Sokolova nervozitāte un nespēja sakarīgi atbildēt uz DDD uzdoto jautājumu: *Vai nebūtu daudz lietderīgāk PNS darbību, līdzekļus un enerģiju novirzīt cittauteiņiem repatriācijai uz viņu mājām, viņu etnisko dzimteni, jo tāpat, kā krievi, kādreiz, izdzenot mongoļus – tatārus un fašistus no savas zemes, atjaunoja taisnīgumu, tāpat to izdarīsim arī mēs. Jo katrs savu zemi un tautu mīlošs latvietis, lai arī skaļi to tagad vēl nesaka, darīs visu,*

lai okupanti atstātu Latviju, un nekad nepieļaus viņu izvirzītā likumprojekta īstenošanu. Ja valdība ir glēva, tauta tāda nebūs! Atbildes vietā, citbrīd tik pašpārliecinātais Sokolovs, sāka satraukti jaukties un atkārtot, ka PSRS vairs neeksistē. Jāsaka gan, ka viņš aizmirsa pieminēt, ka Krievija ir sevi pasludinājusi par tiešu PSRS tiesību pārmantotāju.

Sašutuma vērts bija Vjačeslava Vasina (*Pilsoniskā iniciatīva XXI*) paziņojums, ka likuma grozījumi esot nepieciešami, jo, piemēram, viņš zinot Latgalē pagastu, kurā no 1000 cilvēkiem tikai 90 ir balsstie-

lē, zemēs kur pamatnācija veido tikai nelielu vairākumu no kopējā iedzīvotāju skaita (kā tas ir arī Latvijā), nepārtraukti noris iekšēji nemieri, kam ir tendence pāraugt bruņotās sadursmēs. Tā visa pamats ir sasprindzinājums etnisko vienību starpā.

No Sokolova un Vasina mutēm nebira ne čūskas, ne pretīgi un kraupaini krupji, arī Jods tos vēl neparāva kopā ar viņus atbalstošo Baltijas krievu institūta studentu pašpārvaldi un Sie-

viešu izglītības centru, – nu jā, mēs jau neesam pasākā. Tas viss, par nožēlu, notiek realitātē un tagad. Tiem latviešiem, kas vēl neapzinās situācijas nopietnību un nesaprot, kāpēc dekolonizācija ir vienīgā izdzīvošanas iespēja mūsu tautai, ar Rīgas domnieka Aleksandra Gilmana vārdiem (*Pierodiet pie krievu runas domē!* Rīgas Balss, 27.04.01.) ieskicešu viņa nākotnes vīziju (protams, tajā nebūs minēta Latvijas deokupācija): *...jāpieņem kā pats par sevi saprotams, ka krievu kopienas ietekme Latvijā un Rīgā pieaugs tikmēr, kamēr nekļūs proporcionāla tās skaitam.*

Drīz vien Latvijai nāksies ratificēt Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu tiesību aizsardzību. Tad pilsētas varas iestādes būs spiestas kontaktēties ar rīdziniekiem gan mutiski, gan rakstiski krievu valodā, ja cilvēki to vēlēšies, kā arī izvietot plāksnītes ar ielu nosaukumiem divās valodās. Nākamais posms būs Eiropas drošības un sadarbības organizācijas pārzīnā izstrādāto tā dēvēto “Oslo rekomendāciju” izpilde. Tās paredz deputātu tiesības lietot dzimto valodu savā darbībā, un tad mēs varēsim uzstāties domē un sastādīt dokumentu projektus krievu valodā. Arvien biežāk skan Eiropas ekspertu prasības piešķirt nepilsoniem tiesības pie-

V.Sokolovs

dalīties vietējo varas struktūru vēlēšanās. Tiklīdz tas tiks izdarīts, mēs nonāksim pie varas visās Latvijas lielākajās pilsētās.

Dārgie draugi, uz nenovēršamajām pārmaiņām nevajag raudzīties ar drūmu skatienu. Demokrātija ir lieliska, pat ja tās uzvaras rezultātā jūs (latvieši – I.L.) zaudējat ērto varas monopolu.”

Vai tādu mēs gribam savu Latviju?

Vienu gan vēl piebildešu – laikraksts “DDD” šajā konferencē izpelnījās pastiprinātu uzmanību. Es kā žurnāliste tik pagodināta ar mikstu krēslu un īpašu sildītāju pie kājām vēsajā telpā, tāpat man pašai nebija jācīnās smagais mētelis u.c. laipnības. Laikam gan okupantiņi sāk nopietni baidīties no Latvijas Nacionālās frontes... Un pareizi dara, jo mēs iesim līdz pilnīgai uzvarai!

Par cieņas pilno uzņemšanu – paldies, bet ar to nepietiek, lai piemiegtu acis uz notiekošo nelikumību un etniski traģisko situāciju valstī. Sokolovam, Vasinam un citiem viņu līdzgaitniekiem silti iesaku beigt kulstīt tukšus salmus un aktīvi iesaistīties dekolonizācijas procesu veicināšanā. Tā ir viņu vienīgā iespēja izpirkt to ļaunumu, ko ar saviem centieniem ir nodarījuši latviešiem. Citādi – joks vai nejoks, bet tā dažs labs var arī cietumā nonākt vai no valsts tikt izraidīts. ❖

LATVIJA VIRZĪBĀ UZ ES

Līga KRIEVIŅA

Šā gada 30. janvārī ziņu aģentūra BNS vēstīja, ka Latvijas cukurbiešu audzētāju asociācija (LCAA) nolēmusi rīkot streiku, lai valdībai prasītu risinājumu cukura nozares problemām. Tāpat LCAA prasis sakārtot iekšējo cukura tirgu un citus lauksaimniecības jautājumus.

2003. gada 17.februārī Jelgavas cukurfabrikā notika cukura nozares pārstāvju tikšanās, lai apspriestu problēmas, kas saistītas ar šīs nozares tālāku pastāvēšanu.

Uldis Caune, faktiskais Latvijas cukurbiešu asociācijas priekšsēdētāja vietas izpildītājs, arī zemnieku saimniecības vadītājs, laikrakstam DDD pastāstīja, ka tagad valdībā ir radušies spēki, kuri cenšas panākt, lai Latvijas cukura tirgus tiktu atvērts lētajam ārzemju cukuram. Ir aizdomas, ka iniciatīva šādai politikai nākot no Ministru prezidenta biedra Aināra Šlesera puses.

Stāsta U.Caune: Nevienā valstī cukura nozare nepastāv bez aizsargmehānismiem,

kas regulē tās darbību. Taču tagad Latvijas cukura tirgu grib liberalizēt, tas ir, atvērt to lētajam ārzemju cukuram. Šī gada laikā ir iespējama pilnīga Latvijas cukura ražošanas kā nozares sagraušana. Līdz ar to – Latvija ES iestātos kā valsts, kura tikai patērētu citu ražotu cukuru.

ES pati nosaka, cik daudz cukura ir jāsarāž. Problēma rodas tad, ja tas tiek sarāžots vairāk, nekā paredzēts. Un šis virskvotu cukurs caur Igauniju spiežas iekšā arī Latvijas tirgū. Protams, mēs varam vienu gadu, sagraujot cukura nozari paēst lētu cukuru, bet ko mēs darīsim pēc tam?

Latvijas valdība līdz šim nav risinājusi cukura nozares problēmas kopumā, tā ir tikai aizlāpījusi caurumus, sniedzot atbalstu te zemniekiem, te atkal cukura pārstrādātājiem, ņemot līdzekļus no valsts budžeta. Es uzskatu, ka cukura nozare ir jāsakārto kā sistēma, ieviešot mehānismus, kas neprasītu līdzekļus no valsts budžeta, tikai efektīvu nodokļu administrēšanu.

Ja valsts nerisinās cukura nozares problēmas, tad cukura fabrikas nevarēs parakstīt līgumus ar zemniekiem, jo nebūs garantijas sarāžotā cukura noietam. Zemnieki pat nevarēs sēt bietes. Daudzi cukurbiešu audzētāji ir bankās ņēmuši kreditus, iegādājušies dārgu tehniku, kuru var izmantot tikai cukurbiešu ražošanai, viņiem tiks atņemtas iespējas atdot šos kreditus. Valdībai ir jānosaka cukura ražošanas kvota un jāgarantē iespēja sarāžot cukuru arī pārdot.

Pašlaik liela problēma ir tā, ka kontrabandai ir diezgan pieklājīga peļņa, un tādēļ vienmēr atradīsies kāds, kurš būs tajā ieinteresēts. Arī cukura sīrupa nekontrolēta ieviešana rada problēmas. Pagājušā gada pirmajos deviņos mēnešos ir ievestas 9 tūkstoši tonnas šī sīrupa. Tas jau ir aizņēmis piecpadsmit procentus cukura tirgus. Un šī tendence iet pla-

šumā. Ir informācija, ka Latvijā pastāv un gāru firmas, kas atvērusas savas pārstāvniecības, lai nodarbotos ar cukura sīrupa ieviešanu. Šis arī ir veids, kā Latvijas cukura nozare tiek padarīta arvien nestabilāka.

Pirms desmit gadiem cukura ražošanas nozarē tika izmantota novecojusi tehnika, ražošana bija zemā līmenī. Taču šo gadu laikā, izmantojot kreditus, tika iegādāta jauna tehnika, un cukura ražošanas nozare ir attīstījusies. Tagad mēs varētu normāli nodrošināt Latviju ar tai nepieciešamo cukura daudzumu, taču valsts politika to bremzē. “Laima”, “Staburadze”, “Rimi” tikls pieder ārzemniekiem.

► 7. lpp.

PASAULES ZIŅAS

Robertsons atzinis NATO šķelšanos

NATO ģenerālsekretārs Džordžs Robertsons apsūdzējis Franciju, Vāciju un Beļģiju, ka tās “ārda” aliansi, – tā ziņo AFP. Saskaņā ar NATO iekšējo dokumentu, kurš nonācis Beļģijas televīzijas kanāla RTBF rokās, Robertsons ļoti dusmīgi izturējies pret šo valstu atteikšanos apspriest ASV piedāvāto plānu par militārās palīdzības sniegšanu Turcijai gadījumā, ja tiks sākta karadarbība Irākā.

“Es esmu ļoti sarūgtināts par to, ka viņi vēl joprojām gatavojas pakļaut riskam tik svarīgu lietu kaut kādu tehnisku jautājumu dēļ, – teica Robertsons, – Nepieciešams skaidri apzināties tā sekas. Jā, NATO tiks nodarīti zaudējumi. Ļoti nopietni zaudējumi. Bet NATO – tas ir visu mūsu valstu kopīgs īpašums, un ja jūs nelemsit to ārdīt – tā ir jūsu darīšana.”

Robertsons uzsvēra – ja 19 NATO valstīm neizdosies panākt vienošanos, sekas būs “ļoti nopietnas”. “Iespējams, ka es būšu pārāk rupjš, – viņš teica, – bet likme ir ļoti augsta. **Ja mēs nevarēsim izkļūt no šī strupceļa, neviens nevarēs noslēpt dziļās nesaskaņas padomē, un no tā izrietēs attiecīgās sekas**”.

(Krievijas Informācijas aģentūra “Novosti”)

Amerika nodrošinās ar zārkiem un liķu maisiem

Apmēram 100 tūkstoši liķu maisu un 6 tūkstoši zārku slepeni nogādāti uz Amerikas karabāzi Itālijā. Par to paziņoja arhibīskaps Renato Martino – bijušais Vatikāna pārstāvis ANO, bet pašlaik pāvesta padomes “Taisnīgums un miers” priekšsēdētājs.

Pēc Renato Martino teiktā, šī krava pirms desmit dienām nogādāta ASV karabāzē Sigonellā, kas atrodas Sicīlijas salā netālu no Katānijas.

“Amerikāņi sagaida lielu upuru skaitu. Tāpēc uz bāzi atvesti tik daudz liķu maisi un zārki, – viņš spriež. – Tas mani satrauc. Karš nes tikai sabrukumu, ciešanas un naidu. Tas neko neatrisina, un savādāk nekad nemēdz būt. Par patiesu preventīvu līdzekli būtu jāuzskata cenšanās izvairīties no šī kara. Amerikāņu tauta pilnībā izjutīs tā sekas tikai tad, kad ieraudzīs, kā mīlie cilvēki atgriezās mājās zārkos.”

(The Mirror)

Ramsfelds neizslēdz kodolbumbas lietošanu pret Irāku

ASV aizsardzības ministrs Donalds Ramsfelds ceturtdien pieļāva iespēju, ka ASV varētu lietot kodolieročus iespējamā karā pret Irāku, bet uzsvēra, ka atomieroči nav lietoti karos kopš 1945.gada.

“Mūsu politika vispārīgos vilcienos vēsturiski ir bijusi tāda, kas uzbrukuma gadījumā neizslēdz kodolieroču lietošanas iespēju,” Senāta bruņoto spēku komitejas noklausīšanās sēdē teica Ramsfelds.

Pēc viņa teiktā, ASV “neizslēgtu vairākas iespējas”, bet norādīja, ka “šie ieroči (...) nav tikuši lietoti dusmās kopš 1945.gada”. Ramsfelda izteikumi bija atbilde uz senatora Edvarda Kenedija jautājumiem, kuros viņš pauda satraukumu par to, ka Buša administrācija varētu apsvērt iespēju pazemināt iespējamo kodolieroču lietošanas sliekšni. “Kā jūs saprotat, kodolieročis nav tikai vēl viens ierocis arsenālā. Līdz šim mēs tos vienmēr pamatoti izdalījām atsevišķā kategorijā to milzīgā postošā spēka dēļ, esot dziļi pārliecināti, ka ir jādara viss, lai tie vairs nekad netiktu lietoti,” teica Kenedijs atbildejā: “Vai Aizsardzības ministrijai ir pienākums un vai tai iepriekšējās abu politisko partiju administrācijās ir bijušas procedūras, kurās mēs varētu lietot kodolieročus? Jā.” Tad Kenedijs jautāja, vai ASV “nopietni apsver iespēju lietot kodolieročus pret Irāku”? “Vienīgā persona Amerikas Savienotajās Valstīs, kurai ir tiesības lietot šāda rakstura kodolieročus, ir ASV prezidents,” atbildeja aizsardzības ministrs. “Man šķiet, ka, paraugoties uz mūsu pieredzi, mēs esam izgājuši cauri Korejas karam un Vjetnamas karam, mēs esam izgājuši cauri karam pret terorismu un neesam lietojuši kodolieročus. Tas kaut ko liecina par sliekšni attiecībā uz kodolieročiem.” Ramsfelds piebilda: “Mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka gadījumā, ja pret Irāku būs jālieto spēks, mēs darīsim to, kas jādara, ar parasto ieroču potenciāla palīdzību.” Vienīgā reize, kad karā tika lietoti kodolieroči, bija 1945.gada augustā, kad ASV nometa atombumbas uz divām Japānas pilsētām – Hirosimu un Nagasaki Otrā pasaules kara laikā. ASV koncentrē lielu karaspēka kontingentu Persijas līča reģionā iespējamam karam ar Irāku. Prezidents Džordžs Bušs ir teicis, ka ASV vadīs koalīciju, lai gāztu Sadamu Huseinu, ja Irākas prezidents nepaklausīs ANO rezolūcijām, kas pieprasa viņam atteikties no jebkādiem masu iznīcināšanas ieročiem. Irāka noliedz, ka tās rīcībā būtu šādi ieroči. (Toties ASV nenoliedz, bet pat domā šādus ieročus laist lietā, lai iegūtu Irākas naftu... – DDD piez.)

(LETA-Reuters)

Laikraksts DDD Reg.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2003
Tirāža 5 000 cena 0,20 apjoms 2 x A 2
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE
Norēķinu kods: Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL – 1000-054029-001; USD – 1000-054029-002
Galvenā redaktore: Līga Muzikante
Redaktore vietniece: Liene Apine
Pasta adrese: Kalnciema iela 53, dz.6, Rīga LV-1046
Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln
E-pasts: Inf@e-apollo.lv
Iespiests: SIA “Tipogrāfija Ogre”; Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001
Pasūtījums: Nr. 4/21 Ofsetiespiedums

PASAULES ZINĀS

Dž.Bušu un D.Ramsfeldu iesūdz tiesā par ASV konstitūcijas neievērošanu un savu pilnvaru pārsniegšanu

Seši Amerikas kongresmeņi-demokrāti un grupa amerikāņu karavīru radinieku iesnieguši kopīgu prasību tiesā pret ASV prezidentu Džordžu Bušu un ASV aizsardzības ministru Donaldu Ramsfeldu, apsūdzot viņus ASV konstitūcijas neievērošanā un centienos nelikumīgi, pārkāpjot savas valsts pilnvaras, uzsākt karu ar Irāku.

Sūdzība 13.februārī tika iesniegta Bostonas apgabala federālajā tiesā.

Apsūdzot Bušu un Ramsfeldu par gatavošanos karam, prasības iniciatori apgalvo, ka prezidents un Pentagona vadītājs tādējādi pārkāpj ASV konstitūcijas pirmo pantu, kura 8. paragrāfā skaidri teikts, ka **tiesības pieteikt karu aizrobežu valstij ir tikai ASV kongresam**. (Līdzīgi Bušam un Ramsfeldam nelikumīgi rīkojās arī V.V.Freiberga un S.Kalniete, nolemjot atbalstīt ASV karā pret Irāku, bez Saeimas nobalsošanas. Tas vedina uz pārdomām, ka abas šīs sievietes savā darbībā parāda, ka pilda īpašu, no Irākas naftas un pasaules virskundzības tīkotāju puses vadītu misiju Latvijas teritorijā pirms Trešā Pasaules kara. – *DDD piez.*)

Viens no sūdzības iniciatoriem, kongresmenis Džons Koniers paziņoja, ka 2002. gada oktobrī pieņemtā ASV kongresa rezolūcija nav oficiāls kara pieteikums Irākai, un tāpēc Baltā nama vadītāja un viņa aizsardzības ministra darbība ir nelikumīga.

Ceturtdien iesniegtās prasības liktenis ir viegli nosakāms. 1990. gada beigās pirms operācijas “Tuksneša vētra” pret pašreizējā prezidenta tēvu un toreizējo Baltā nama vadītāju Džordžu Bušu vecāko līdzīgu prasību iesniedza 54 kongresmeņi, bet toreiz tā netika vienkārši pieņemta tiesā izskatīšanai. Pilnīgi iespējams, ka arī tagad tiesa nāks pretī prezidentam, kuram jau esot apnicis pierunāt visu pasauli karot ar Irāku. Kāpēc gan nācijas liderim sagādāt liekas problēmas.?

(Pravda.ru)

Melnādainie angļi. Vai Šekspīra nācijas bojāeja?

Pēc nacionālās statistikas datiem, Ņūhēmā, Londonas austrumu daļā, 60 % iedzīvotāju ir melnādainie un izceļotāji no Āzijas, bet Londonas Brentas rajonā to ir 54,4% no visiem iedzīvotājiem. 16 citos Londonas rajonos etniskās minoritātes patiešām ir minoritātes – ceturtdaļa vai nedaudz vairāk no iedzīvotāju skaita.

No lielākajām pilsētām pati “nebaltākā” ir Lestera (kurā gandrīz trešā daļa iedzīvotāju ir indieši). Otrajā vietā ir Slau (36% melnādaino un aziātu), bet trešajā vietā – Birmingema (29%), ceturtajā – Lūtona (28,1%).

823 tūkstoši cilvēku pieder pie jauktās rases.

Aptauja atklāja vēl kādu interesantu faktu: Lielbritānijā krasi samazinājies precēto pāru skaits – no 64% 1981. gadā līdz 45%. Gandrīz trešā daļa pieaugušo dzīvo vieni. Apmēram 10% ģimeņu ir nepilnās (nav viena no vecākiem), 9 gadījumos no 10 šādās ģimenēs bērns audzina sievietē.

Pašlaik Anglijā un Velsā (Skotija aptaujā nepiedalījās) cilvēku skaits, kuri ir vecāki par 65 gadiem, pārsniedz bērnu daudzumu, kuriem vēl nav 16 gadi. Pēc 30 gadiem uz katrim trīs bērniem būs 4,5 veco cilvēku.

(The Guardian)

Nepatīkšanas Bābeles tornī

Drīzumā Eiropā, Beļģijas teritorijā, var rasties arābu valsts. Tās oficiālā valoda būs arābu, bet reliģija – islams.

Beļģijā tā devētā Eiropas arābu līga, kuras vadītājs ir Abu Džihads, pieprasa arābus padarīt par “līdzvērtīgu etnosu pārējiem citiem”. Arābu valodu par valsts valodu, bet islamu kā oficiālo reliģiju, kvotas musulmaņiem mācību iestādēs un valsts iestādēs – lūk, par ko iestājas šī radikālā organizācija. Bet pats galvenais, līgas biedri pieprasa oficiāli pārtraukt musulmaņu imigrantu integrācijas politiku, lai iesaistītu viņus Beļģijas dzīvē.

Jau šodien Antverpenē, kas ir viena no lielākajām Beļģijas pilsētām, tāpat kā policija patrolē melnās drēbēs tērpta “sabiedriskā milicija”, kurā ietilpst jaunie marokāņi – līgas aktivisti. Viņi seko, lai vietējā policija rīkotos “pareizi”.

Krīzes situācija radās pagājušā gada rudenī, kad Antverpenē flāms piekāva savu kaimiņu – marokāņu pasniedzēju. Sadržīves ķīlda kļuva par iemeslu arābu kopienas masu manifestācijām. Demonstrācijas pārauga grautiņos, kurus nežēlīgi apspieda policija.

Līgas interneta mājas lapas ir pārpildītas ar antisemitiskiem saukļiem. Pilsētā jau notikuši mēģinājumi aizdedzināt sinagogu. Antverpenes ebreju kopienu veido 20 000 cilvēku, – tā ir viena no bagātākajām Eiropā. Tās specializācija – dimantu tirdzniecība. Liela daļa Antverpenes ebreju ir hasīdi. Viņi ir norūpējušies par savu drošību. Tieši tāpēc Antverpenē radusies mūsdienu Eiropas realitātei paradoksāla savienība: ebreju kopiena sadarbojas ar galēji labējiem nacionālistiem. Labējo partija, kuras vadītājs ir Filips de Vinters, oficiāli ņēmusi savā aizsardzībā ebreju kopienu.

Arābu ekstrēmistu plosīšanās veicinājusi to, ka līdz 40 procentiem Antverpenes vēlēšanu nākošajās vēlēšanās ir **gatavi atbalstīt nacionālistus**. Labējie pieprasa atņemt Beļģijas pilsonību tiem pārbēdžējiem no arābu valstīm, kuri atklāti ignorē likumus un valsts kultūru. (Latvijas prezidente izsakās, ka Latvija veidojoties par modernu, multikulturālu valsti. Diemžēl mūsu vadošā Kanādas kundzīte ir aizkavējusies un kļuvusi nemoderna, jo tieši nacionālisms kā vienīgais glābiņš tautām atkal pierāda savu nozīmību! – *DDD piez.*)

Beļģija ir kļuvusi par vienu no pirmajām Eiropas valstīm, kurā kreisie radījuši īstu katastrofu ar saviem centieniem ietekmēt Eiropas kultūras un etnisko sastāvu.

(Pravda.ru)

Sagatavoja *L.Krieviņa*

UZ KARA SLIEKŠŅA

Liene APINE

14.februārī Rīgas Latviešu biedrības namā notika Latvijas intelligences 51.konference “NATO un 21.gadsimta drošības problēmas. Latvija NATO un Eiropas Savienības drošības sistēmā”. Konferencē klāt bija arī Latvijas Nacionālās frontes pārstāvji.

Veidot konferenci tieši par pasaules drošības problēmām, droši vien, rosināja gaidāmais ASV militārais iebrukums Irākā, čečenu pretošanās Krievijas agresijai un lidmašīnu ietriekšanās Ņujorkas debeskrājos.

Spriežot pēc līdzšinējo notikumu gaitas, ASV patiešām iebruks Irākā. Pat lielās pasaules sabiedrības pretkara demonstrācijas nespēs atturēt Bušu no noziedzīgās vēlmes ar militāru spēku iegūt varu pār Irākas dabas bagātībām – naftu.

Jā, tieši nafta un Buša velnišķā vēlme to pārvaldīt ir patiesais iemesls uzbrukumam Irākai. Diemžēl pasaules politiskā “elite” to izliekas nesaprotam, jo runā tikai par Irākai it kā piederošajiem masu iznīcināšanas līdzekļiem. Arī Latvijas valdība, prezidentes V.Vīķes-Freibergas un ārlietu ministres S.Kalnietes personās, kā apmāta slavinā ASV cēlo rīcību cīņā pret Sadamu Huseinu un viņa tirāniju.

Tomēr ir vēl cerība, ka kara nebūs. Varbūt tautas, izejot ielās, pauzot savu protestu ASV valdības kārei pēc naftas, ir beidzot sapratušas, ka tiek apmuļķotas, ka patiesības vietā valsts varu pārstāvji mēģina iepotēt absurds melus. Arī Dzīvās Ētikas Mācībā teikts, ka pienāks brīdis, kad cilvēki lielu traģēdiju iespaidā beidzot sapratīs, kas ir Labs un ļauns. Cerēsim, ka tas brīdis ir klāt.

Latvijas intelligences 51.konferences atklāšanas runā prezidente V.Vīķe-Freiberga uzskaitīja vairākus iemeslus, kādēļ ASV ir tiesības iebrukt Irākā. Izrādās, ka viens no tiem ir ASV humānā vēlme atriekt Kuveitu, kuru Irāka savā laikā okupēja. Te nu jājautā, kādēļ ASV savā humānismā ir tik nekonsekventa, kādēļ tas netiek parādīts attiecībā pret Latviju – kādēļ ASV neatriebj Krievijai par tās uzbrukumu Latvijai un nepalīdz dekolonizēt Latviju? ASV taču bija viena no tām valstīm, kas Jaltas, Teherānas un Potsdamas konferencēs Latviju pārdeva verdzībā PSRS. Atbilde ir vienkārša – **Latvijai nav naftas**.

Nožēlojami, ka cilvēki, kuri sevi sauc par intelligentiem, to nesaprot vai vismaz izliekas nesaprotam. Tajā vietā, lai runātu par Buša tirāniju, Sadamu Huseinu salīdzina ar Hitleru, padarot viņu par lielāko pasaules ļaundari. Kura valsts šodien ir tikpat spēcīga kā Vācija pirms Otrā Pasaules kara – ASV vai Irāka? Kura valsts Apvienoto Nāciju organizācijai būtu jāsavaldā? Vai tiešām Irāka?

Kauns par tādu inteligenci, kura nespēj atšķirt labo no ļaunā un patiesību no meliem. Vēl vairāk, ne tikai nespēj atšķirt, kas ir kas, bet paši vēl izplata melus.

Ieskatam citāts no konferencē izplatītā materiāla ar nosaukumu: “Melu aparāts. Sadama dezinformācijas un propagandas sistēma”.

“Lai maldinātu sabiedrisko domu, režīms radoši izmanto

oficiālus melus, slepenu fiktīvas informācijas ievietošanu plašsaziņas līdzekļos, pašradītus kaitējumus, viltojumus un viltus intervijas. [...] Daudzas no šīm nepatiesībām ātri atklājas, bet pat visneticamākie apgalvojumi bieži rod atbalstītājus vai vismaz pastāvīgu vietu sabiedrības uzmanības centrā. Zināmos apstākļos dažas no tām pieņemamas spēkā un tiek atkārtotas atkal un atkal, pat ja iepriekš pierādīts to melīgums.” (Ir tāds teiciens: “Katrs spriež pēc sevis”. ASV un tās “faniem” nav grūti ko tādu izdomāt, jo viņi vienkārši apraksta savu rīcību un metodes. – *red.piez.*)

Tomēr starp lielajiem melu un dezinformācijas kalniem, pavidēja arī cerību stars, ka reiz ASV izlabos savu kļūdu un palīdzēs Latvijai atbrīvoties no kolonistiem. Šādi domāt rosina aizsardzības ministra Ģirta-Valda Kristovska atbilde uz LNF laikraksta DDD uzdoto jautājumu:

Ģirts-Valdis Kristovskis: “Domāju, ka ASV pierādis to, ka tā saprot, ka visi jautājumi vēsturiski joprojām nav atrisināti, ne Baltijas valstīm, ne vēl šur tur pasaulē, tādā līmenī un arī tādā kvalitātē, kā to prasa vēsturiskā patiesība.”

DDD: Vispirms lai ASV atdod Latvijai parādu, proti, atbrīvo Latviju no krievu kolonizatoriem un tikai tad mēs varam domāt par atbalstu ASV. Tas taču būtu taisnīgi?

Ģirts-Valdis Kristovskis: Pienāks laiks skatīt arī šo jautājumu. Domāju, ka ASV pierādis to, ka tā saprot, ka visi jautājumi vēsturiski joprojām nav atrisināti, ne Baltijas valstīm, ne vēl šur tur pasaulē, tādā līmenī un arī tādā kvalitātē, kā to prasa vēsturiskā patiesība. Bet šodien mums ir stratēģiski svarīgāki mērķi. Viss ir jārisina atbilstoši situācijai – tad, kad tā ir gatava. Šīs attiecības jārisina tā, lai neradītu jaunus riskus un jaunus apdraudējumus, un jaunus saasinājumus. Domāju, ka pašreiz pasaulē ir lielāki draudi, lai šos jautājumus izvirzītu priekšplānā.

Latvijas Nacionālā fronte (LNF) gan apgalvo, ka Latvijai nav lielāku draudu kā krievu kolonizatoru atrašanās Latvijā tik lielā skaitā. Ja kāds ir spējīgs, lai pierāda pretējo. Izmantojot gadījumu, ka konferencē piedalās arī ASV vēstnieks, vēlējamies no viņa dzirdēt apliecinājumu, ka Ģ.V.Kristovska apgalvojums, ka ASV palīdzēs, kad tas būs iespējams, ir pareizs. Diemžēl, ASV vēstnieks Karlsons atteicās sarunāties ar DDD žurnālisti. Cerēsim, ka tas tikai aiz kautrības.

Savukārt, šā gada 12.februārī notika preses konference, kurā S.Kalniete un Ģ.V.Kristovskis arī pauda “Latvijas” nostāju Irākas jautājumā. Vārdu “Latvija” jāliek pēdīnās, jo Kalnietes, tāpat kā V.V.Frei-

bergas spriedelējumiem, nav itin nekā kopīga tam, ko domā vienkāršie mirstīgie. To pierāda arī laikraksta “Dieņa” (14.02.2003.) publicētie aptaujas rezultāti, kur uz jautājumu: “Vai ASV jālieto militārs spēks Irākā pat bez ANO mandāta?” gandrīz 90% atbildeja noliedzoši. Kārtējo reizi apstiprinājās tas, ka dažāla laba amatpersona iedomājas, ka nevis valsts pastāv dēļ pilsoņiem, bet gan otrādi.

Bet atgriežoties pie preses konferences, jāsaka, ka pārsteidza ne tik daudz amatpersonu daļo runu plūdi, cik žurnālistu uzdotie jautājumi. Varbūt to sauc par žurnālistisko diplomātiju – neuzdot neērtus jautājumus? DDD bija vienīgais laikraksts, kas skāra latviešiem svarīgu tematiku šīs dienas notikumu kontekstā. Jāsaka, ka Kalnietes kundze, izdzirdot jautājumu, šķita izsista no līdzsvara. Cerams, ka tikai ar to ir izskaidrojama viņas neadekvātā un vēsturiski nekorektā atbilde.

DDD: Irāka, atšķirībā no ASV un Anglijas, pirms Otrā Pasaules kara latviešu tautu nav nodevusi un pārdevusi Latvijas pavalstniekus Padomju Savienībai verdzībā Teherānas, Jaltas un Potsdamas konferencēs. Tāpēc, ja tik tiešām Kalniete neradz citu iespē-

ju, kā vien atbalstīt šo karu, tad kāpēc Latvija neizvirza prasības Anglijai un ASV, lai tās aktīvi iesaistītos okupācijas seku novēršanā – Abrenes atgūšanā un Latvijas dekolonizācijā?

Sandra Kalniete: *Vispirms es gribētu uzsvērt, ka pasaulē situācija attīstās visu laiku, tātad tā ir dinamiska. 1939.gads nav viens pret*

vienu salīdzināms ar situāciju 2003.gadā. Ir iespējamas tikai analītiskas paralēles. Es arī nelietotu tādus izteicienus kā nodevība, jo, pateicoties tieši jūsu nosaukto valstu nostājai, Latvijas pēckara periodā tika saglabāta Latvijas valsts de jure pastāvēšana. Sie apgalvoju mi sevi vienmēr ietver arī pretrunīgumu. Kas attiecas uz okupācijas seku novēršanu, tad, manuprāt, tas, ka Latvija tik strauji pēc neatkarības atgūšanas ir varējusi pārveidot savu sabiedrību sociāli, politiski, ekonomiski, noticis tieši tādēļ, ka mums ir palīdzējusi ASV ar ļoti lielām investīcijām un neapmaksājamām palīdzības programmām, līdzīgi Anglija, līdzīgi ziemeļvalstis, līdzīgi Vācija. Tātad šīs valstis praktiski ir darbojušās okupācijas seku pārvarēšanā, tāpat kā mēs to esam darījuši. Jautājums par Abreni vēl arvien ir atklāts, tādēļ ka starpvaldību līgumi starp Latviju un Krieviju paredz iespēju pie šī jautājuma atgriezties, ja abas puses tam piekrīt. Tādējādi es šeit neredzu nekādu pretrunu.

Nu jā... Vēstures zināšana un izpratne ne vienai vien amatpersonai ir klupšanas akmens. Tā vien liekas, ka Kalnietes kundze ir konsultējusies ar mūsu premjeru, kurš, paša vārdiem sakot, esot marsietis!!!

Kā jau lasītāji nojauš, pēc šāda jautājuma, DDD pie vārda vairs netika laists. Bet no prāta neiziet jautājums – ja jau

Kalniete tik ļoti grib karot, tad kāpēc viņa pati vēl joprojām atrodas šeit, nevis ASV ierakumos priekšpostenēs?

Lai sniegtu pirmo palīdzību ievainotajiem, bāztu tos

liķu maisos vai pienestu patronas karotājiem, īpaša izglītība nav vajadzīga. Tā kā laimīgu taču, bet tautu lieciet mierā! Ārlietu ministri tāpat kā prezidenti nav neaizstājami!❖

ČEČENU BRĪVĪBAS CĪNĪTĀJU PUSĒ

Stāsta **Krišs KAPENIEKS**, latviešu jaunatnes organizācijas “Klubs 415” biedrs:

1994. gadā sākās pirmais Čečenijas karš. Tā laikā, jau 1995. gadā, bija skaidrs, ka krieviēm panākumu nebūs un čečeņi uzvarēs. Tā arī tas bija, un 1996. gadā tika noslēgts miers. Šī kara laikā Klubs 415 savu attieksmi vēl nepauda. Taču tad, kad 1999.gadā krievi septembrī otrreiz iebruka Čečenijā, Klubs 415 sarīkoja pirmo demonstrāciju pret karu Čečenijā. Mēs nolēmām sarīkot demonstrāciju ar plakātiem 1999. gada 11. decembrī, jo tā bija piektā gadadiena kopš pirmā krievu iebrukuma Čečenijā. Tā bija svētdiena, pats dienas vidus. Pie Krievijas vēstniecības bija ieradusies cilvēki gan no Rīgas, gan citām Latvijas malām. Pie mums iznāca arī toreizējais Krievijas vēstnieks Udalcovs un mēs varējām paust savu nostāju arī viņam personīgi. Nākamais pikets bija pēc gada – 2000. gada 11. decembrī..

1999. gada oktobrī Latvijā ieradās Čečenijas parlamenta valdības pārstāvji. Tie bija: Čečenijas parlamenta priekšsēdētāja vietnieks Bešajevs, informācijas ministrs un vēl viens parlamenta loceklis. Viņus uz Latviju bija uzaicinājuši Saeimas deputāti. Čečenijas parlamenta pārstāvji tikās ar TB/LNNK frakciju. Arī diviem Kluba 415 dalībniekiem bija tas gods satikt Čečenijas oficiālos pārstāvjus. Dažus vārdus ar viņiem pārmit. Par to mēs bijām ļoti aizkustināti

Čečenijas oficiālā delegācija bija ieradusies, kā viņi stāstīja, pāri kalniem no Čečenijas uz Azerbaidžānu, tad cauri Turcijai, Bulgārijai uz Eiropu. Viņi apmeklēja dažādas Eiropas valstis, lai informētu par patieso stāvokli Čečenijā. Tad mēs viņiem jautājām, ko varam darīt Čečenijas labā. Cečenu pārstāvji atbildeja, ka tieši tas, ko mēs varam darīt, ir – sniegt informāciju. Viņi bija arī tie, kas nosauca Čečenijas informācijas aģentūras interneta adresi *Kavkaz.org*. (Tagad šī adrese ir mainīta uz *kavkazcenter.com* – *red.piez.*)

Tūkstošiem cilvēku visās pasaules valstīs iziet ielās, lai plašās demonstrācijās paustu savu negatīvo attieksmi pret ASV prezidenta Dž.Buša uz ekonomiskām interesēm balstīto vēlmi iebrukt Irākā. Cilvēki saprot, ka ASV aizbildināšanās, ka Irāka ražo un slēpj masu iznīcināšanas līdzekļus, ir absurda. Nekas cits, kā tikai nafta interesē Dž.Bušu un viņa administrāciju, kura nesaprot vai vienkārši nevēlas saprast, ka cilvēku asinis ir pārāk augsta cena par melno zeltu – naftu.

Tieši tādēļ DDD redakcijas uzmanību piesaistīja Kārļa Rebiņa atsūtītajā laikrakstā “*American Free Press*”, kurš publicē ASV valdību atmaskojošu informāciju, lasāmā intervija ar Sadamu Huseinu. Piedāvājam sarunas fragmentus izlasīt arī DDD lasītājiem.

SADAMS HUSEINS PAR IEROČU INSPEKCIJU UN PENTAGONA UZBRUKŠANAS PLĀNIEM

(intervija publicēta laikraksta “*American Free Press*” 2002.gada 28.oktobra numurā)

Britu parlamentārietis Džordžs Galloveys (George Galloway) tikās ar Sadamu Huseinu laikā, kad Irāka atrodas Buša administrācijas uzmanības centrā.

Saruna aci pret aci ar Sadamu Huseinu notika tik zemu zem zemes, ka man ausīs džinkstēja, bet izskatījās, ka viņš pats jau ir pieradis pie šādas pazemes dzīves.

“A h l e n wasahlen”, viņš teica, sarokojoties. “Laipni lūgts.”

Pilnīgi negaidīti viņa nākošie vārdi bija skaidrā angļu valodā.

“Jūs (Anglija – *red.piez.*) bijāt koloniāla vara, kuru neienāda, jo piekritāt atstāt iekārotās teritorijas,” viņš teica. “Pretēji citiem imperiālistiem, jums vajadzēja saglabāt agrāko nostāju – bet izskatās, ka esat to nolēmuši galīgi atstāt.”

“Ja Anglija būtu neatkarīga savā politikā, ievērojusi vairāk savas, mazāk citu intereses, jūs valsts varētu atjaunot kādreiz tik ietekmīgo statusu ar visu pasaulē,” teica Sadams Huseins.

Tā kā Pentagona uzbrukšanas plānos paredzēts iesaistīt 25 000 britu, saprotama Irākas līdera vēlme iedrošināt

Angliju mainīt savu nostāju, norādot, ka tā iespējams ir vienīgā valsts, kas varētu Ameriku atgriezt uz diplomātiskā ceļa.

“Kad Blēra kungs [Anglijas premjers] teica, ka Irāka ražo un slēpj masu iznīcināšanas ieročus, mēs viņam teicām – lūdzu, sūtiet savus ekspertus tūlīt pat uz vietām, kurās, pēc jūsu domām, atrodas ražotnes,” turpināja Sadams.

Irākas sieviete tur Irākas prezidenta Sadama Huseina bildi Bagdādes svētku laikā. Attēlā Sadams zvēr irākiešiem mīlēt savu valsti un cīnīties līdz nāvei gan ielās, gan laukos, atvairot ikvienu rietumnieku uzbrukumu.

Es iestarpināju: “Viņi teica, ka jūs visu pārvietosit pirms eksperti tur nokļūs.”

“Tas ir smieklīgi,” teica Sadams. “Ja es patiešām ražotu tādus ieročus, inspektori ar īpašām tehnoloģijām vēl pēc desmitiem gadu varētu noteikt, kur atradušās ražotnes. To no ekspertiem nevar noslēpt.”

Un pirmo reizi viņš netieši norādīja, ka Irāka ir pieņēmusi un ir gatava izpildīt visas ANO drošības padomes rezolūcijas. Plaša, ja tāda patiešām ir, starp Bagdādi un ANO ir ļoti niecīga un būtu ļoti viegli novērst iespējamo karu.

Tajā pašā laikā Irāka gatavojas konfliktam. Divu miljonu liela, stipra armija, apbruņotie ierindnieki un valdošās Baath Party ierēdņi ir mobilizēti.

Irākas sabiedrība ir ļoti moderna. Irāka kara gadījumā būs aktīva, nevis pasīva. Nebūs frontes līnijas, ko bombardēt tuksnesī, nebūs kara lauka kā tāda. Ja karš patiešām būs, tas būs karš pilsētās. Okupants, aizstāvis un civiliedzīvotāji būs cieši kopā un satiksies aci pret aci.

Noteikumi mainās – Buša mērķis iegūt varu Irākā nebūs sasniegams no gaisa. Šoreiz Amerikai vajadzēs pusmiljonu kājinieku. Pentagona stratēģi apgalvo, ka ar tādu spēku uzvara ir garantēta, bet arī tikai tad, ja pirms tam 60 dienas notiks bombardēšana.

Arābu satelīttelevīzijā katrs kads, kurā būs redzami no degošajām mājām bē-

gošie Irākas civiliedzīvotāji, arābu sabiedrībā radīs ilgi gaidīto aizvainojumu, kas gluži kā lava sasniegs vienu arābu galvaspilsētu pēc otras.

“Ja viņi atnāks, mēs būsīm gatavi,” man teica Sadams. “Mēs uzbruksim viņiem ielās, no jumtiem, no visiem māju pakšiem. Mēs nekad nepadosimies. Tas ir tas, ko Čerčils apsollīja iebrucējiem Anglijā. Un tas ir tas, ko mēs varam apsollīt Krustnešiem, ja tie šeit atnāks.”

Sarunas beigās viņš teica, ka irākieši savu zemi mīl tikpat stipri kā angļi savējo.

Ari mums, latviešiem, jāņem piemērs no Čerčila un Sadama Huseina. Ari mums jāpasaka mūsu okupantiem, kuri kā parazitāri izsūc latviešu nācijas spēkus: “Ja viņi atteiksies pildīt Saeimas pieņemto Dekolonizācijas likumu un pacels pret latviešiem ieročus, ja Krievija uzdrošinās iebrukt Latvijā, lai viņus aizstāvētu, mēs uzbruksim viņiem ielās, no jumtiem, no visiem māju pakšiem. Mēs nekad nepadosimies. Tas ir tas, ko Čerčils apsollīja iebrucējiem Anglijā. Un tas ir tas, ko mēs varam apsollīt saviem okupantiem.”

Ari latvieši savu zemi mīl tikpat stipri kā irākieši savējo un angļi savējo.

Saeimai un valdībai beidzot ir jāapbruņo latvieši!

Okupanti nicina latviešus, jo jūt, ka var tiem uzskundzēties. Pie tā esam vainīgi mēs paši ar savu glēvumu, neizlēmību un neuzņēmību. Tajā pašā laikā krievi Krievijā ir sākuši cīnīties aizstāvēt čecenus. Kāpēc? Tāpēc, ka redz, cik neatlaidīgi šī nelielā tauta ilgojas pēc brīvības. Varam būt droši, ka arī latviešu taisnīgā vēlme pēc okupantu aizbraukšanas, izraisīs cieņu un vēlāk arī atbalstu pašos krievos.

Publicējam piemēru tam, ka krievu tautā ir iespējams atrast draugus, kas palīdz atbrīvoties no viņu pašu tautas jūga. Šā raksta autors ir krievs, kurš aizstāv čecenu atbrīvošanās cīņu.

APKLUSA GODĪGIE, VARONĪGI KRITUŠIE...

Boriss STOMAHINS
Krievijas pilsonis

Tas nebija “terora akts”. Tas bija karš. Apmēram 200 ķilnieku liķi, kurus noindēja “atbrīvotāji” ar īpašu gāzi. Šie upuri pilnībā gulstas uz nekrietno Krievijas valdību un Putinu personīgi. Viegļāk par vieglu būtu bijis visus izglābt, izdodot pavēli par armijas izvešanu. Tā vietā pēdējā dienā visiem masu mēdijiem tika aizvērtas mutes, no kultūras nama sienām tika aizvākti TV tiešā ētera korespondenti – un kļuva skaidrs, ka tiek gatavota sturmēšana. Neprātīga un noziedzīga sturmēšana, kas atņēma dzīvības gandrīz ceturťajai daļai no visiem ķilniekiem. “Atbrīvotāji” izrādījās krietni asinskārāki par “teroristiem”...

Visās šajās ķilnieku turēšanas dienās mēs lasījām un redzējām masu informācijas līdzekļos melu straumes – vis-

necilvēcīgākās, nožēlojamākās, neiedzīgākās. Tagad to ir kļuvis vēl vairāk. Varonīgi kritušie čecēni tiks demonetizēti, apmeloti, galu galā pārvērsti par tādām kā monstriem, briesmoniņiem, elles izdzimumiem. Jau pilnā sparā iet dumjas, banālas pasacīņas par kultūras namā atrastajām špricēm – it kā “teroristi” būtu lietojuši narkotikas. Jau mirušā Movsara Barajeva rokā kāds iebāza konjaka pudeli. Bet jo stubāki un murgaināki meli, jo labprātāk apstulbotie ļautiņi tic. Tomēr konkrētajā gadījumā pat mūsu lētticīgie atteicās noticēt speciālistu zemiskajiem meliem.

Movsara Barajeva čecēni cīnījās kā varoņi un nomira kā varoņi. Tagad ir skaidrs, ka čecēni neuzspridzināja ēku, kaut arī varēja to izdarīt. Viņi ne-

uzņēmās paši izlemt par cilvēku dzīvībām. Tieši viņus mums ir jāapraudz, tieši viņu nāves dēļ notikušais kļūst par traģēdiju, nevis noindēto ķilnieku, kuri 2000. gadā balsoja par Putinu, nāves dēļ. No Putina viņi arī saņēma savu nāvi. No asiņainā čekas prezidenta-diktatora un viņa kamariļas neko citu kā tikai barbarisku sturmēšanu un ēkā atrodošo cilvēku pārvēršanu maltā gaļā arī nevarēja gaidīt. Kaut arī bija naīvie, neliekuļoti izbrīnītie, kāpēc prezidents neizmanto tik lielisku izdevību izvest armiju un beigt karu...

Pārliecināti var teikt, ka šī akcija ir tikai pirmais zvaniņš krieviem par to, ka viņu karš var kļūt par bumerangu – var tikt pārcelts uz viņu pašu teritoriju, viņu pilsētās. Lai glēvuļi un skeptiķi gaužas, ka tagad čecēniem Rietumi nepalīdzēs, viņus neuzņems dažādās organizācijās. Šī palīdzība arī līdz “Dubrovkai” neko nemaksāja, – vairāk bija tukša muldēšana par nabaga čecēniem nekā reāla palīdzība. Jo Kremlis saprot tikai ieroču valodu, vērsšanās pie viņu sirdsapziņas un čekas profesionālo slepkavu pārliecināšana par cilvēktiesībām neapšaubāmi būtu tukša nodarbe. Čecēnijā karojošo un ikdienā bojāejošo partizānu intereses nevarēja un nevar būt pakļautas čecēnu pārstāvju rietumos interesēm, kuri spiesti pieglaimoties un lūgt no vienaldzīgajiem Rietumiem līdzjū-

tību un palīdzību viņu bēdās. Partizāni nelūdza – viņi šāva ienaidnieku, devās uz Maskavu, īstenoja īpašu operāciju un galu galā krita kā varoņi. Morālā uzvara šajā divarpus diennakšu garajā cīņā pieder viņiem bez ierunām. Viņu nāve kļuva par izpirkuma upuri mūsu grēkiem.

Akcija “Dubrovkā” saasināja visas valsts uzmanību. Akcija nebija veltīga un būs ilgi atmiņā. Tai bija milzīga jēga. Tā izgaismoja Putina paniskās bailes, nekompetenci un glēvumu. Tā visam Putina režīmam lika “pietaisīt bikses pēc pilnās programmas”, pievērsa uzmanību visai šai smirdīgajai Maskavas un Krievijas “varas elitei” – no PTP žurnālistiem līdz valsts drošības dienestu virsniekiem – lika labi paskraidīt un paspiegt no šausmām kā cūkām degošā kūti un uzskatāmi pierādīja, ka pēc visiem stulbajiem un lielīgajiem Putina paziņojumiem par it kā “pilnīgu bandītu formējuma palieku sagraušanu un iznīcināšanu”, pēc neatlaidīgu cīņu trim gadiem čecēnu pretošanās ir ne tikai dzīva, aktīva un gatava cīnīties tālāk, bet arī pilnībā spējīga pārcelt karu uz ienaidnieka teritoriju, pašā zveru midzenī, tā galvaspilsētā!

Pārpublicēts:
“*Kavkaz-center*” 29.10.2002.
www.kavkazcenter.com

VIDEO VILTOJUMU JAUNĀ TEHNOLOĢIJA

Laikraksta *The Boston Globe* 2002.gada 15.maija numurā publicēts Gereta Kuka (Gereth Cook) raksts par to, ka Masačusetas Tehnoloģiju institūta zinātnieki radījuši pirmos reālistiskos video, kurā cilvēki saka lietas, kuras patiesībā nekad nav teikuši. Kā raksta *Globe*, tad tehnoloģija, kas ļauj radīt video viltojumus, ir vēl attīstībā, jo pagaidām to var izmantot tikai tādiem

videoierakstiem, kuros cilvēki skatās tieši kamerā un daudz nekustas. Tehnoloģija ļauj radīt jaunus attēlus, bet ne skaņu... Pētnieki demonstrējuši piemēru, kurā redzama sieviete. Pēc tam uzņemtais materiāls tika pārveidots un tajā sieviete runāja pilnīgi citu, viņa pat kustināja lūpas tā, it kā dziedātu dziesmu japāņu valodā. Iegūtais rezultāts, izmantojot jauno tehnoloģiju, bija tik pārliecinošs, ka skatītāji nevarēja pateikt, kurš ir oriģināls, bet kurš pārveidotais video materiāls.

Ir pamatotas aizdomas, ka visiem zināmais videomateriāls, kurā “bin Ladens” it kā atzīstas, ka rīkojis 11.septembra uzlidojumus Ņujorkas debesskrāpjiem, ir veidots, izmantojot šo vai līdzīgu tehnoloģiju.

KĀ AMERIKA “PIERĀDA” OSAMA BIN LADENA VAINU...

Michael Collins Piper
Christopher Bollyn

Vai kāds vēl apšaubā, ka 11.septembra terorakta iniciators bija Osams bin Ladens? Miljoniem cilvēku taču redzēja smaidošā bin Ladena videoierakstu, kurā viņš arābu valodā atzina savu vainu 11.septembra notikumos. Tā vismaz skanēja valdības oficiālais tulkojums.

Pēkšņā videoieraksta parādīšanās atrisināja ļoti daudzas ASV valdības problēmas. Daudzi amerikāņi neaptvēr, ka gandrīz divus mēnešus pēc traģēdijas – līdz brīdim, kad parādījās šāds ieraksts, nebija nekādu “pierādījumu” par bin Ladena saistību ar uzbrukumiem Ņujorkai.

Video oriģināls ir noslēpumains. Kasete nejauci tika atrasta afgāņu Džalabada mājā un Pentagonā to nogādāja kāds anonīms cilvēks vai cilvēku grupa. Sākumā ziņoja, ka ierakstu atraduši drošības dienesti, vēlāk, ka to atraduši afgāņi – anti-Talibāņu kareivji.

Vēl kāda interesanta detaļa. Nav nevienas citas preses intervijas, oficiāla bin Ladena paziņojuma, vai videoieraksta pēc tam, kad viņš tika apvainots 11.septembra notikumos.

Intervijā Pakistānas laikrakstam *Ummat* 2001.gada 28.septembrī, bin Ladens skaidri un gaiši pasaka: “Esmu jau iepriekš teicis, ka neesmu iesaistīts 11.septembra uzbrukumos.”

Kaut gan amerikāņu mediji ir noklusējuši faktu, ka neatkarīgi tulki un arābu valodas eksperti ļoti uzmanīgi izanalizēja ASV valdības tulkojumu un salīdzināja to ar bin Ladena teikto arābu valodā. Izrādījās, ka vissvarīgākās sacītā detaļas iztulkotas labākajā gadījumā neprecīzi, lai neteiktu, ka bin Ladena mutē ielikti vārdi, ko viņš nekad nav teicis.

Viens no ekspertiem, Dr.Abdel El M.Husseini, saka: “Vis-svarīgākās runas vietas, kuras tika pasniegtas, kā bin Ladena vainas pierādījums, Pentagona tulkojumā atšķiras no tā, ko dzirdēja arābu valodas zinātnieki.” Piemēram, ASV valdības tulkotāji nepareizi iztulkojuši teikumu: “Mēs katram atsevišķi likām braukt uz Ameriku”. Arābu valodā šis teikums ir pasīva formā – “viņiem bija liks braukt uz Ameriku”. Turklāt tulkotājiem nebija pamata lietot formu “mēs”.

Hamburgas universitātes islama un arābu studiju programmas profesors G.Rotters saka: “Amerikāņu tulkotāji, kuri noklausījās un tulkoja videoierakstu, neapšaubāmi tekstā ierakstījuši ļoti daudz ko tādu, ko viņi gribējuši dzirdēt, bet kas patiesībā nav dzirdams, lai arī cik reizes atskaņotu minēto ierakstu.”

Tātad bin Ladena vaina, kas balstīta uz apšaubāmo tulkojumu, nav pierādīta.

Iespējams, ka daļai no diezgan neparastā, acīmredzami samontētā video materiāla, nav nekā kopīga ar 11.septembra notikumiem Ņujorkā. Videomateriālā izmantoti četrus gadus vecs ieraksts, kurā viņš sveic vienu no saviem bērniem kāzu dienā.

Savukārt apsūdzība pret 19 arābu musulmaņiem par saistību ar 11.septembra notikumiem Ņujorkā ir balstīta uz iespējams viltotām, rokrakstā rakstītām vēstulēm arābu valodā, kas atrastas trīs dažādās vietās. Lai vai kā, bet minētie dokumenti liek uzdot daudz vairāk jautājumu, nekā sniedz atbildes uz tiem. Kāds eksperts par šīm vēstulēm teicis: “Lielākie vilttojumi vēsturē.”

Tie ir tikai daži no piemēriem, kas liek domāt, ka lietišķie pierādījumi, uz kuru pamata ASV vaino musulmaņus 11.septembra notikumos, ir viltoti. ❖

Materiāls sagatavots pēc publikācijām laikraksta *AmericanFreePress* 2002.gada 30.septembra numurā.

EKSPERTA
VĒRTĒJUMS

2002.gada 5.decembra DDD numurā publicējām LU Latviešu valodas institūta vadošā pētnieka Ojāra Buša ekspertīzes slēdzienu par Aivara Gardas sarakstīto priekšvārdu grāmatai “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts”. O.Bušs, būdams kompetents valodnieks, atzina, ka pret Aivaru Gardu nav iemesla ierosināt kriminālvajāšanu. Vēl konsekventāk patiesību pierāda valodnieks Jānis Kušķis, kura slēdzienā daļēji publicējam šajā numurā. Tomēr kriminālvajāšana turpinās, un grāmatas priekšvārds ir izvirzīts kompleksajai ekspertīzei, pēc kuras spriedīs, vai Aivara Gardas lieta noāks līdz tiesai, vai – ne.

ATBILDES UZ EKSPERTIEM UZDOTIEM JAUTĀJUMIEM (tikai tiem, kas attiecas uz valodas jeb lingvistisko ekspertīzi)

1) Vai A.Gardas priekšvārds grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” kopumā vai atsevišķi šī raksta izteicieni ceļ neslavu Dz.Kolātam vai kādai citai personai?

Ne kopumā, ne atsevišķi šī raksta izteicieni **neceļ neslavu** ne Dz.Kolātam, ne kādai citai personai. Raksts kopumā un atsevišķi tā izteicieni var gan būt nepatīkami Dz.Kolātam un varbūt citām personām, gan izteikto apgalvojumu satura, gan formas (valodas) dēļ; formas dēļ tāpēc, ka A.Garda lietojis vārdus – *pederasts*, *pidars* (ko A.Garda uzskata par veiksmīgu saīsinājumu no vārda *pederasts* (9.lpp.); pidarizācija un depidarizācija, kas ir atvasināti no vārda *pidars*. Klaušities žargonu tiem, kas to nelieto, bez šaubām, nav patīkami un nav patīkami arī lasīt tekstus, kur ir žargona vārdi. Bet to nevar uzskatīt par neslavas celšanu. Satura dēļ A.Gardas priekšvārds kopumā, ne arī atsevišķi izteicieni eiropēiskā izpratnē nav tādi, ka Dz.Kolāts būtu nodēvēts par pedofilu aizstāvi, un tārad neceļ neslavu.

2) Vai A.Gardas priekšvārds grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” kopumā vai atsevišķi šī raksta izteicieni aizskar godu Dz.Kolātam vai kādai citai amatpersonai?

Ne kopumā, ne atsevišķi izteicieni A.Gardas priekšvārdā grāmatai “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” **ne aizskar godu** ne Dz.Kolātam, ne kādai citai personai, lai gan satura un formas ziņā tie var būt nepatīkami.

3) Ja A.Gardas raksts kopumā vai atsevišķi šī raksta izteicieni ceļ neslavu Dz.Kolātam vai aizskar Dz.Kolāta godu, tad vai neslavas celšana un goda aizskaršana ir sakarā ar Dz.Kolāta ieņemamo amatu Latvijas Radio?

Tā kā A.Gardas raksts kopumā un atsevišķi tā izteicieni eiropēiskā izpratnē neceļ neslavu Dz.Kolātam un neaizskar Dz.Kolāta godu, tad tam visam **nav sakara** ar Dz.Kolāta ieņemamo amatu Latvijas Radio.

4) Vai A.Gardas grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” priekšvārdā vārds *pederasts* lietots kā apzīmējums vīrietim, kuram ir seksuālas attiecības ar citiem vīriešiem, tai skaitā arī ar nepilngadīgajiem?

A.Gardas grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” priekšvārdā vārds *pederasts* ir lietots ar nozīmi – homoseksuāls vīrietis, tas ir, pieaudzis vīrietis, kam ir seksuālas attiecības ar citiem pieaugušiem vīriešiem. Bet **nav lietots ar nozīmi – seksuālas attiecības ar nepilngadīgajiem** vārda *pederasts* eiropēiskā izpratnē.

5) Ņemot vērā iepriekšējo (4.) atbildi un argumentāciju, **atbildes uz jautājumiem** – vai A.Gardas priekšvārds grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” rakstītais: “Pieņemsim, ka mēslu kultišanā, ar ko nodarbojas šie taisnās zarnas operatori, un Dzintri Kolātā – pederastu un civilokupantu kvēlā aizstāvi – viņas ir atradušas kaut ko labu” vai šī raksta izteicieni ceļ neslavu un aizskar godu Dz.Kolātam kā Latvijas Radio ģenerāldirektoram? – vai citāts “ja vadītājs ir tāds kangars un nelga, tad organizācijas un padoto interesēs ir atbrīvoties no viņa. Iesaku šīm dāmām noklausīties 22.janvāra rādi raidījumu “Rita rosme”, kurā piepīdarotu smadzeņu tehniku demonstrēja Dzintris Kolāts, bijušais Andra Šķēles palīgs Mārcis Bendikis, televīzijas raidījuma “Tādi esam” vadītājs Ilmārs Latkovskis un Eduards Liniņš” ceļ neslavu vai aizskar godu Dz.Kolātam kā Latvijas Radio ģenerāldirektoram?

ir negatīvas, tas ir, – minētās vietas A.Gardas grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” neceļ neslavu Dz.Kolātam un neaizskar viņa kā Latvijas Radio ģenerāldirektora godu, bet tās var būt Dz.Kolātam nepatīkams.

2002.gada 22.decembrī

Jānis KUŠKIS
Latvijas Universitātes
Filoloģijas fakultātes
Baltu valodu katedras lektors

KĀ PRETOTIES

SARUNA AR ANDREJU BITI

Daudzi lasītāji būs dzirdējuši, ka eksistē dažādi psihotronicie ieroči, kurus slepenie dienesti izmanto, lai novirzītu no ceļa viņiem neizdevīgus cilvēkus un organizācijas. Tāpat tiek pielietoti dažādi smalkāki un rupjāki paņēmieni, lai iedarbotos uz sabiedrību kopumā, “iepotējot” cilvēkos ačgārnas vērtības. Pie veselā saprāta esošs latvietis nekad neuzskatīs, ka, piemēram, kopā sadzīvošana ar okupantiem un homoseksuālisma akceptēšana par normālu, veselīgu seksuālo ievirzi ir pareizas, taisnīgas un mīlestības pilnas parādības. Tādēļ ar spēcīgu psihotriku palīdzību cilvēknīdēji cenšas uzkundzēt un pakļaut arvien vairāk cilvēku apziņas, iestāstot, ka, piemēram, Latvijas dekolonizācija ir ļauna un homoseksuālisma apkarošana – nosodāma parādība. Šādā veidā cilvēks kļūst psiholoģiski sagūstīts un pakļauts svešai, ļaunas gribas pilnai domāšanai. Kā pretoties šajā grūti saredzamajā cīņā? Ir tikai viens vienīgs veids – kļūt enerģētiski stipram, gudram un neuzveicamam. Bet tas prasa izzināšanu un darbu ar sevi. Apgāds “Vieda” izdod grāmatas, kas var palīdzēt nostiprināt un attīstīt savu psihisko enerģiju un paskatīties pasaulē atvērtā un drošā acīm. Protams, pats augstākais un varēnākais ir Agni Jogas ceļš.

Bet tiem, kuriem Agni Joga vēl šķiet par grūtu un neizprotamu, iesakām Dmitriju Vereščagina, kurš kādreiz ir strādājis PSRS specdienestu sistēmā un to uzdevumā pētījis šāda veida problēmas. Pēc Padomju Savienības sabrukuma viņš izveidoja savu skolu un izdeva vairākas grāmatas, kuras apgāds “Vieda” ir pārtulkojis latviešu valodā.

– **Kā jūs sākat interesēties par Vereščagina skolu?**

– Es izlasīju Vereščagina grāmatas un sāku meklēt ceļus, kur apgūt viņa dotās zināšanas pamatīgāk. Atklājās, ka Latvijā ir skola, kurā mācības notiek krievu valodā. Tādējādi es pabeidzu visus piecus kursus krievu valodā, un mani šī zinātne jau tik tālu aizrāva, ka nolēmu kļūt par pasniedzēju. Izmācījies par pasniedzēju ar nolūku pasniegt kursus latviešu valodā. Man bija līgums ar Vereščagina skolu Pēterburgā. Es nostrādāju Krievijā – Maskavā, Murmanskā, Vladivostkā. Tomēr šogad šo līgumu nepagarināju, jo latviešiem gribu sniegt zināšanas latviešu valodā.

– **Kādēļ tik būtiski ir mācīties latviešu valodā?**

– Šajā programmā pašu galveno lomu strādā cilvēka zemapziņa, kādā valodā viņš saprot visu saņemto. Vereščagins ir izstrādājis daudz meditāciju programmu. Ir tāds etalonstāvoklis jeb patīkamās atmiņas par savu dzīvi. Ja šo etalonstāvokli dod krievu va-

lodā, latvietim apziņas mehānismā jeb atmiņā, loģikā, emocijās, sajūtās, tēlos ieslēdzas sveša valoda. Tādēļ lai iedarbinātu šo apziņas mehānismu, latvietim ir jāieslēdz “tulks”, līdz ar to meditācija kavējas.

– **Vai apgāda “Vieda” izdotās Vereščagina grāmatas latviešu valodā cilvēkiem palīdz apgūt šo mācību skaidrāk?**

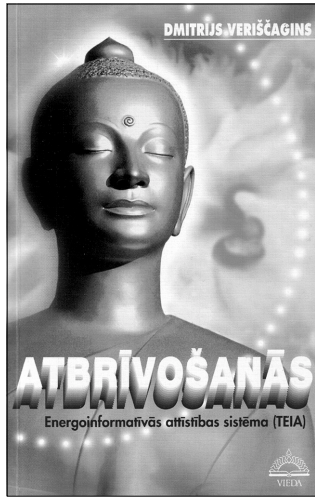
– Jā, ļoti palīdz. Teksts ir uzrakstīts saistoši, tomēr viegls tas nav, un lasītājam ir jādomā līdzī. Dzimtājā valodā tas noteikti izdodas vieglāk. Svešā valodā ir dažas nianšes, kas var tikt pārprasas.

– **Ko šī mācība var dot mums, latviešiem?**

– Ļoti daudz. Pirmām kārtām, sakārtot savu enerģētiku. Tas ir ļoti svarīgi, lai mēs kļūtu garīgi spēcīgi. Nav noslēpums, ka daudziem cilvēkiem šobrīd enerģētika ir pavisam saplosīta. To var novērot, braucot pilnā trolejbusā, kur daudzi grūstās, kāpj uz kājām. Bieži cilvēks zaudē daudz enerģijas, saērcinās un noskaišas līdz ārpāram. Bet izejot šīs mācības skolu, mēs jau saprotam, kādēļ viss notiek tieši tā, tādēļ varam kontrolēt savas emocijas. Rīgā kādi trīs tūkstoši krievu ir pabeiguši šo skolu, bet latviešu – ļoti maz. Tādēļ nolēmu, ka šī mācība ir steidzīgi jāsniedz latviešu valodā, lai palīdzētu latviešiem.

– **Ar kuru grāmatu jūs ieteiktu sākt?**

– Ar pirmo – “Atbrīvošanās”. Šī ir pirmā pakāpe. Lasītājs tiek iepazīstināts ar

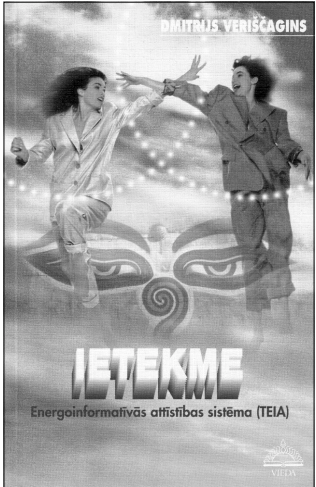
enerģētiku, viņš mācās izjust enerģijas plūsmas – Kosmiskās, Zemes, augšupejošās, lejupējošās plūsmas. Pēc tam cilvēks iemācās sajūst savu ēterisko ķermeni, pazīt auru. Šajā pirmajā pakāpē cilvēks arī atslēdzas no agresīvas enerģētiskās iedarbības. Nobeigumā cilvēks pats sev var izveidot aizsardzību jeb “aizsardzības balonu”.

Esmu pētījis latviešu tautasdziesmas, kurās arī ir runāts par šādu “aizsardzības balonu” un “aizsargcepurī”. Vēl pirmajā grāmatā mazliet tiek parādīts, kā izveidot savu personību.

Otrā grāmata ir “**Tapšana**”. Ar šo sākas nopietns darbs. Cilvēks izveido savu programmu, ko viņš vēlas, no-

skaidro dzīves mērķus. Viņš iemācās ielikt savos plānos enerģētiku. Apkārtējiem liekas, ka šādam cilvēkam vienkārši veicas, bet patiesībā viņš strādā apzināti, pielietojot dažādas tehnikas. Tāpat tiek mācīta veiksmīga enerģētiskā saskarsme ar citiem cilvēkiem. Otrajā pakāpē cilvēks uzzina, kas ir karma. Vereščagina grāmatas iemāca katram pašam savu karmu atstrādāt. Grāmata “Tapšana” piekarsas arī veselības tēmai, tiek pastāstīts par energogavēni, kā noņemt visas patoloģiskās saiknes no sevis.

Nākošā grāmata jeb pakāpe ir “**Ietekme**”. Šeit notiek ļoti daudz praktisko mācību.

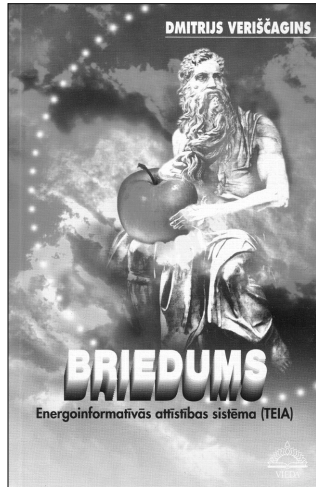
Tā māca izjust egregora iedarbību, apsekot to, kā citi uz mums iedarbojas. Cilvēks uzzina, kā izveidot egregoru, pēta tā iedarbību. Mēs varam strādāt grupā viens pret otru un izzināt, kā egregors ietekmē. Šī pieredze ir nepieciešama, lai zinātu, kā aizsargāties. Šajā pakāpē tiek mācīts arī veidot īsās programmas. Minēšu šādu piemēru: vecāki nokrenķējušies, jo viņu bērns grib iet uz ballīti, kurā viņam var piedāvāt narkotikas. Tomēr vecāki droši var teikt: “Ej, ej, atpūties!” Tajā pašā laikā vecāki ar īpašas tehnikas palīdzību var ielikt bērnam galvā pavisam citu domformu. Līdz ar to bērns pusceļu līdz ballītei aiziet, bet viņa nostrādā ielikta domforma, un viņš griežas atpakaļ. Trešajā grāmatā tiek mācīts arī izprast neverbālo valodu jeb kustības, žestus, mimiku utt. Apgūstot šīs zināšanas, mums ir iespējams labāk pazīt cilvēkus. Tāpat tiek apgūta runas tehnika, kas arī ir ļoti nozīmīga saskarsmē ar cilvēkiem. Pašās beigās ir jāpiemin arī grāmata apskatīto “čigāna hipnozes” tehniku. Cilvēku, kurš ir izzinājis šo psiholoģisko tehniku, vairs nav tik viegli “noķert” ar šādu hipnozi.

– **Daudziem lasītājiem nav izprotams vārds “egregors”.**

– Egregors ir vairāku cilvēku domformu apvienošana. Ja lasītājs tagad atcerētos savu ģimeni, vairākas reizes nosauktu savu tuvinieku vārdus, viņš sajūtu, kā pieslēdzas ģimenes egregoram. Viņam būtu jādomā par saviem tuviniekiem. Ja atrastos kāda viņa bērna mantiņa, atkal notiktu pieslēgšanās ģimenes egregoram, un domas būtu par šo tematu. Kādreiz šīs domas neļauj strādāt un koncentrēties. Šī tad arī ir egregora ietekme. Egregora ietekmi var sajūst arī tur, kur ir daudz cilvēku. Pieņemsim, ka jūs atrodaties

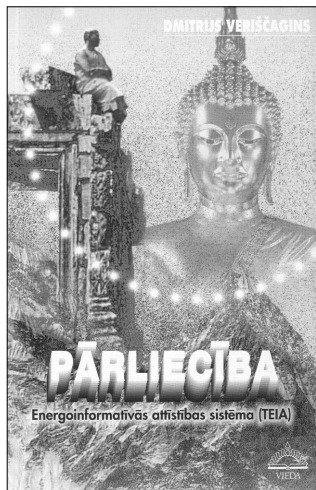
futbola stadionā mača laikā, bet šis sporta veids jums nepatīk. Tomēr apkārt sēdošie cilvēki ir pārņemti no spēles. Un jūs gribot negribot arī sākat just līdzī. Kopumā ņemot, egregora iedarbība vienmēr ir ļoti spēcīga. Egregors var būt gan ģimenes, gan tautas, gan valsts utt. Ja latvieši apgūs egregoriālo tehniku, uzturēs un uzpildīs savas tautas egregoru, viņi kļūs spēcīgi un spējīgi īstenot savus mērķus.

Ceturrtā grāmata ir “**Briedums**”. Pats nosaukums jau liecina, ka cilvēka enerģija ir jau nobriedusi. Tiek izprasta virtuālās, subjektīvās, objektīvās telpas nozīme dzīvē. Padziļināti tiek izpētīts apziņas mehānisms, “es esmu” punkts, kā darboties ar to, lai paplašinātu apziņu. Šeit tiek sniegta arī informācija par

čakrām, kā pilnveidot enerģijas plūsmu caur tām. Šajā pakāpē iemācās attīstīt intuīciju, atrast un izmantot uzkrātās enerģijas mērķu realizēšanai. Nobeigumā ar zināmas tehnikas palīdzību cilvēks var izveidot paplašinātu apziņu.

Cilvēks nav cars un ķēniņš visam. Tādēļ piektajā pakāpē viņš mācās par dievišķo. Tā ir “**Pārliecība**”. Cilvēks jau izprot pasaules plūsmas, to, ka katrs priekšmets, būtne, augs

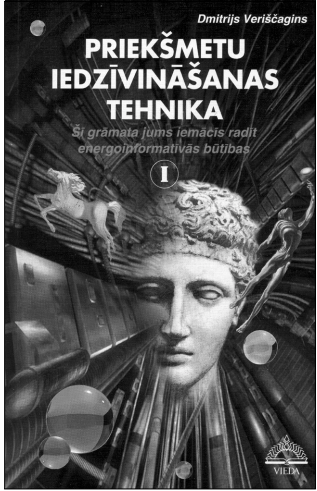

uz viņu iedarbojas. Galarezultātā viņš var noteikt, kāds ir aizvērtais, melnais un kāds – atvērtais ceļš. Beidzot šo kursu mēs varam saskatīt, kādi ir mūsu mērķi, izprat to, vai, virzoties uz mērķi, mēs ejam pa atvērtu, aizvērtu vai melno ceļu.

Ļoti saistoša ir divās grāmatās izvietotā “**Priekšmetu iedzīvināšana**”. Kādreiz vecos laikos mums, latviešiem, bija izplatīti amuleti, kas aizsargāja tā saimnieku. Mūsu senči sēja septiņus mezglus, tārad pārzināja ļoti spēcīgu tehniku. Tā faktiski ir domformas ieprogrammēšana, kura dzīvo šajā priekšmetā un palīdz. Mūsdienās daudz tiek rakstīts par priekšmetu ie-

PSIHOTRIKIEM?

darbību, bet tā ir jāprot radīt pareizi. Īpaši apstrādātai lietai jeb amuletam tik tiešām

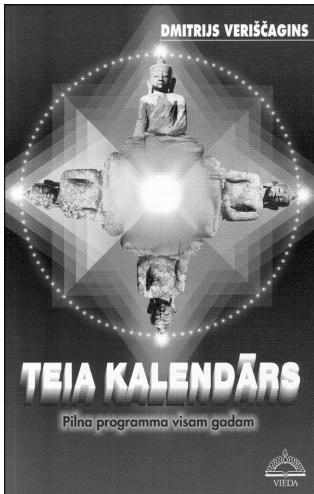
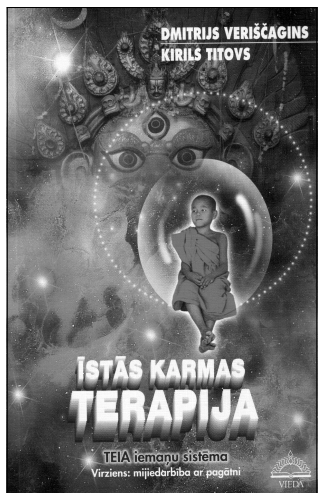
piemīt milzīgs spēks, un tas spēj saimniekam ļoti palīdzēt. Tomēr lai radītu šādu amuletu un dotu tam konkrētu uzdevumu, cilvēkam ir jābūt apguvušam visu iepriekšējo grāmatu saturu, intensīvi mācoties. Tādēļ nebūtu vēlams tikai izlasīt “Priekšmetu iedzīvināšanu” un sākt pašiem būvēt amuletus. Tas var sagādāt daudz nepatikamu piedzīvojumu. Gribētu ieteikt iedzīvinātos priekšmetus bez pasniedzēja nebūvēt. Šajā procesā ir atsevišķi noteikumi, kas jāievēro precīzi.

Ir vēl viena laba grāmata – “**Karmas terapija**”. Īsumā šeit tiek pastāstīts, kā ar kon-

krētu paņēmieni palīdzību atstrādāt savu karmu. Šī grāmata dod ārkārtīgi daudz piemēru no dzīves. Man daudzi ir teikuši, ka viņiem liekas, ka tas ir uzrakstīts tieši par viņu. Bet arī šeit ir nepieciešams apgūt secīgi iepriekšējās pakāpes, citādi cilvēks var sev nodarīt pāri, nevis atstrādāt karmu. Tam ir nepieciešamas zināšanas.

– **Vai šī mācība var sniegt cilvēkam aizsardzību pret manipulācijām ar viņa psihi?**

– Bez šaubām, ka var. Ja šī skola ir izieta, cilvēks jau jūt, vai uz viņa apziņu kāds cenšas enerģētiski iedarboties. Mēs varam sajūst enerģijas virzību un to kontrolēt. Jau pirmajā pakāpē var uzlikt sev

energoaizsardzības “balonu” un zemapziņā ieprogrammēt, lai automātiski visas negatīvās ietekmes tiek atmetas atpakaļ. Par šīm iespējām runā arī latviešu tautasdziesmas. Tātad mēs, latvieši, jau sen esam mācījušies sevi aizsargāt enerģētiski. Visus padomju okupācijas gadus par to nerunāja, jo šī tēma bija tāta lielā slepenībā un bija domāta tikai lieliem, izredzētiem valstsvīriem. Nav noslēpums, ka spēcienesti meklēja metodes, kas dotu iespēju manipulēt ar cilvēku psihi. Šajos pētījumos bija iesaistīts arī Dmitrijs Vereščagins. Tādēļ viņam bija nepieciešama liela uzdrīkstēšanās šīs nozīmīgās zināšanas nodot tālāk atklātībā.

– **Vai Vereščagina grāmata var palīdzēt cilvēkam atjaunot apziņu par pareizām, patiesām vērtībām?**

– Šīs grāmatas cilvēkam atver acis. Viņš izprot enerģētiku un spēj sevi aizsargāt no svešām ietekmēm. Ja kāds uzbrūk, ir jāzina, ar kādu ieroci viņš to dara. Ja ikviens latvietis kļūst redzīgs, enerģētiski spēcīgs, tīrs, spēj skaidri spriest par notiekošo sev apkārt, tad arī visa tauta tāda kļūst. Jo vairāk šādu indivīdu, jo tauta ir gudrāka un grūtāk pakļaujama. Ja attīstās indivīds, attīstās arī tauta. Izdevniecības “Vieda” grāmatas palīdz iziet ārā no miglas skaidrā saulītē.

– **Jums tātad ir doma dibināt Vereščagina kursus jeb skolu latviešu valodā?**

– Jā, man ir doma pasniegt Vereščagina skolu latviski. Tomēr, lai apgūtu šos kursus, ikvienam kā obligāts priekšnoteikums vispirms ir izlasīt iepriekš minētās grāmatas, lai cilvēks jau būtu labi sagatavots darbam ar sevi. Pēc grāmatu izlasīšanas tie, kuri vēlas tālāk apgūt kursus, var zvanīt pa tālruni 7078617 no plkst. 10.00 līdz 18.00 (izņemot sestdienas, svētdienas un svētku dienas).

Sarunu pierakstīja
Līga MUZIKANTE

LASĪTĀJA VĒSTULE

PAR PATRIOTISMU, DZĪVO ĒTIKU UN “VISU LATVIJAI!”

Aivars GEDROICS

Pēdējā laikā lielākais Latvijas laikraksts “Lauku Avīze” ir sācis regulāri publicēt apvienības “Visu Latvijai!” lideru domas dažādos sabiedriski-politiskos jautājumos. Lūk, arī 23.01.02. “LA” numurā ir diezgan plašs raksts, kurā “VL” vadītāji R.Dzintars un J.Bušs stāsta par saviem labajiem darbiem un nākotnes plāniem.

Daudz tiek runāts par visādiem lekciju kursiem, diskusiju organizēšanu, lāpu gājieniem...utt. Principā neiebilstot pret visu iepriekšminēto, tomēr, manuprāt, patiesi nacionālai organizācijai kā par galvenajiem savas darbības stūrakmeņiem būtu jāuzskata cīņa par valsts neatkarības saglabāšanu (neiestāšanos ES!) un Latvijas atbrīvošanu no okupantiem (dekolonizāciju!), par ko konkrētajā “LA” rakstā un, cik man zināms, arī “VL” jaunajā programmā, diemžēl netiek minēts ne vārda. Toties tajā netrūkst visai neglaimojošu epitetu tiem latviešiem un viņu pārstāvētajām organizācijām, kuri, atšķirībā no “VL”, savā darbībā neaprobežojas ar tautisku izrādīšanos, bet gan daudz drosmīgāk un konsekventāk aizstāv latviešu nācijas intereses, nebaudoties cēlo ideju vārdā arī nonākt konfliktā ar pastāvošo noziedzīgo varu. Vispirms tiek “sadots pa mīci” tautiešiem, kuri pozitīvi izsakās par nacionālsociālistu, kas R.Dzintara un J.Bušā izpratnē ir kaut kas nozie-

dzīgs, lai gan būtībā tā ir vienkārši konsekvanta latviešu nacionālo un sociālo interešu aizstāvība (Latviskotā variantā tulkojama kā “Tautiskais taisnīgums”). Ja Hitleris šo ideju zināmā mērā izkropļoja un tās vārdā pastrādāja vienu otru noziegumu, tas nenozīmē, ka tādēļ ir jāatsakās no šī principa kā tāda.

Vienīgais, ko A.Garda vēlas no citu reliģisku uzskatu piekritējiem, lai tie nezaimotu viņa pārliecību un izturētos pret to ar tādu pat toleranci, kā viņš pats izturas, piemēram, pret Dievturiem.

Pēc tam seko uzbrukumi A.Gardam un viņa vadītajai LNF, kuri izpelnījušies galvenās “vislatviešu” dusmas. Ko tad viņi pārmet šiem cilvēkiem, kas ar savu darbību ir apliecinājuši, ka patiešām ir isti, nelokāmi latviešu patrioti? Vispirms Aivaram Gardam tiek pārņemta nacionālisma saistīšana ar Dzīvās Ētikas Mācību. Te nu uzreiz ir jāievieš skaidrība, ka Gardas kungs nekad ar varu nav nevienam mēģinājis uzlikt Dzīvās Ētikas Mācību. Es arī pats neesmu šī reliģiskā novirziena piekritējs, taču tas man netraucē uzturēt labas attiecības ar Gardas kungu. Šis patriotiskais cilvēks man ir nepārprotami apliecinājis, ka viņam galvenais ir tas, lai cilvēks būtu īsts Latviešu Patriots, bet viņa reliģiskajai pārliecībai nav būtiskas nozīmes. Gardas kungs ir arī man teicis, ka tos Dzīvās Ētikas piekritējus, kuri neat-

balsta dekolonizāciju un grib redzēt Latviju ES sastāvā, viņš uzskata par saviem ienaidniekiem un nevēlas ar viņiem uzturēt nekādus sakarus. Vienīgais, ko A.Garda vēlas no citu reliģisku uzskatu piekritējiem, lai tie nezaimotu viņa pārliecību un izturētos pret to ar tādu pat toleranci, kā viņš pats izturas, piemēram, pret Dievturiem. Šiem uzskatiem arī es piekritu un aicinu arī citus tautiešus izbeigt sīkumaino kašķēšanos reliģiju dēļ, bet gan tā vietā labāk domāt,

kā kopīgiem spēkiem cīnīties pret slepkavām, kas grib mūsu nāciju iznīcināt. Otrkārt, “vislatviešiem” nepatīk, ka Aivars Garda un domubiedri vēlas ieviest kriminālatbildību par integrācijas uzskatu popularizēšanu, jo tos it kā atbalstot puse latviešu tautas (šos uzskatus viņiem acimredzot “piespēlējis” Visvaldis Lācis). Mans viedoklis šinī jautājumā ir šāds – es ceru, ka tik bēdīgi tomēr nav, ka puse latviešu vēlas savas tautas iznīcību (pie kā nenovēršami novedis t.s. “integrācija”), tomēr, pat ja tā tiešām arī būtu, tad vēl jo vairāk ir pamats obligāti ieviest šādu kriminālatbildību. Jo jau tagad taču pastāv visai nopietna kriminālatbildība par publisku uzskatu paušanu, kas aizskar, piemēram, židu tautu, vai noliedz “holokaustu”, un to “VL”, acimredzot, atzīst par pareizu esam, bet tiklīdz sākas runas par ne-

pieciešamību aizstāvēt latviešu tautu no publiskiem aicinājumiem un vēl vairāk organizētas darbības, kas vērsta uz tās iznīcināšanu (jebkurš normāls cilvēks saprot, ka tieši šāds mērķis ir t.s. “integrācijas” programmas pamatā), tad uzreiz skan iebildes: “Nē, to nedrīkst!” Kādā veidā tad “VL” domā pasargāt latviešus no iznīcības, ja ļaus netraucēti darboties mūsu tautas slepkavām – okupantu naturalizētājiem un “eirogājājiem”? (Starp citu par aicinājumu likvidēt Latvijas neatkarību, t.sk., iekļaujot to ES, JAU TAGAD ir paredzēta kriminālatbildība, taču reāli šis likuma pants nedarbojas, jo tad pie atbildības jāsauc visi mūsu varturi, sākot ar prezidentu.) Treškārt, “VL” nosoda Gardas kungu par ideju ierīkot “pīdarolesbozorijus” aktīviem homoseksuālistu sludinātājiem. Bet tagad man R.Dzintaram & Co ir pretjautājums: “Kādā veidā jūs domājat tikt vaļā no tādiem tiptiem, kā piemēram, Streips, kuri nekaugrīgi popularizē šo savu sātanisko novirzi tautas masām?” Varbūt “demokrātiskās vārdā” ļausim šiem zemcilvēkiem netraucēti darboties (tāpat kā “integrētājiem”) un turpināt maitāt latviešu tautas vēl nedeģenerējušos daļu? Es pilnīgi piekritu Gardas kungam, ka šie ļautiņi, tāpat kā spītāļie vai šizofrēniķi, ir sabiedrībai bīstami un pilnīgi dabiski, ka jādara viss iespējamais to izolēšanai no veselajiem.

► 8. lpp.

LATVIJA VIRZĪBĀ UZ ES

◀ 2. lpp.

Jelgavas un Liepājas cukura fabrikas vēl pagaidām pieder Latvijas uzņēmējiem. Sagraujot cukura ražošanu Latvijā, ciestu mūsu pašu uzņēmēji un, protams, arī zemnieki.

Inese Bartuševica, Bauskas rajona lauksaimnieku asociācijas priekšsēdētāja uzskata, ka lielākā problēma cukura nozarē ir saldinātāji, kas tiek ievesti Latvijā, tā deformējot tirgu. Šo saldinātāju, cukura sirupu, izmanto visi pārstrādātāji. Viņa uzsver, ka problēmas ar cukura nozari nāk līdzī jau no iepriekšējās valdības. Turklāt līdzīgas problēmas, kādas ir cukura nozarei Latvijā, pastāv arī citām ar lauksaimniecību saistītām nozarēm.

I.B.: Tagad *blaustās* galvenokārt par cukuru. Bet tas pats, kas notiek ar cukuru, notiek arī ar liellopu gaļu, ar cūkgaļu, droši vien arī ar dārzeņiem.

Sarunā iesaistās gaļas liellopu audzētāju asociācijas valdes loceklis **Agris Veide**: Valsts ieņēmumu dienests uz robežas izsniedz atzinumu firmām, kas tām dod tiesības ievest gaļu – gan liellopu, gan cūkas – pa līgumcenām, nemaksājot muitas nodevu, samaksājot tikai pievienotās vērtības nodokli. Mēs brīnāmies, kāpēc uz robežas parādās cena, kas nevar mūs izstīt no tirgus ārā, bet pēc tam jau cenas ir daudz zemākas.

Un vēl viens likumīgs veids, kas tiek izmantots dzīvē – kravas pieņemot, pārkraujot, ir iespējams sastādīt aktu un vienoties ar pircēju, ka krava neatbilst tai vērtībai, kāda ir deklarēta uz robežas. Pēc šāda akta sastādīšanas tiek pieprasīta PVN atmaksa naudā. Līdz ar to viņiem gaļas sanāk vairāk. Vienīgā problēma ir tāda, ka mēs to nevaram dokumentāli pierādīt.

Par dārzeņiem šeit īsti vietā būs Bērziņa kunga vārdi – šoferi lādās, ka viņiem, braucot no Spānijas, pusdienu jādzīvo pa Lietuvu, kamēr pārtaisa dokumentus. Un tad, kad aiziet noliktavā un prasa, no kurienes tie gurķi? Tad atbild – no Lietuvas, redz kur taču Lietuvas kastes. Jā, kastes es redzu, bet no kurienes tie gurķi? Tad pienāk klāt “skūtīte” un izved viņu ārā.

I.B.: Es domāju, ka šeit visam apkašā stāv nauda, pat ne politika. Mūsu valsts vienkārši “groza naudu”. Ja agrāk mums bija “Sapņu fabrika”, tad tagad mums ir “Fabrika”, tādā realitātes šovā mēs dzīvojam. Visu šo lietu groza tikai nauda. Mēs pa apakšu, kā viens izteicās, esam tie reņģu ēdāji, ne mēs te ko nosakām.

A.V.: Eiropas Savienībā pārtikas produktu ir pietiekoši daudz. Viņiem nevajag jaunos konkurentus, ražotājus, viņiem vajag tirgu.

I.B.: ES, protams, vēlas iekarot mūsu tirgu. Tā ir milzīga nauda. Un viņi šo tirgu jau ir iekarojuši, un nevienam necinās, lai to atgūtu. Faktiski mums pat neļauj ražot. Pastāvošās kvotas, kuras jau noteiktas sarunās, mums neļauj ražot un attīstīties.

A.V.: Mūs izspiež no tirgus – tas ietekmē ražošanu. Jo ja nav realizācijas, nav vērts ražot. Netiek veikta pienācīga importa analīze un tā iespajds uz vietējo ražotāju un uz tirgu.

I.B.: Valsti vada tie, kas vēlas tirgoties ar produkciju. Viņi ievēd ļoti lētu kontrabandas precī un tādā veidā pelna. Principā valsts šos ievēdējus aizsargā, jo no tiem viņi paši barojās. Tiek izmantotas dažādas likuma spraugas. Šī “nauda” pati pasūta sev vajadzīgos likumus, kuros tiek radītas šīs te spraugas.

Šis ir brīdis, kad mūs, ražotājus, tauta vispār nedzird, ar mums nerēķinās. Rodas sajūta, ka mūs vispār nedzird nevienš! ❖

KUKAIŅI KLEPOT SĀK – TĀTAD PAVASARIS NĀK!

Avīzes “Latvietis Latvijā” 13.februāra numurā kāds Kukainis bija lielīgi uzrakstījis, ka viņš esot no sienas norāvis un iemetis miskastē Latvijas Nacionālās frontes izdoto plakātu-kalendāru ar norādi “2003. – Latvijas dekolonizācijas otrais gads”. Izrādās, ka viņam nav patīcis, ka uz plakāta ir norādītas šobrīd oficiāli pieņemtās svētku un piemiņas dienas.

Var jau būt, ka ir jābūt kukaiņa prātā, lai nesaprastu, ka šī plakāta jēga ir nevis svētku svinēšanā, bet gan okupantu padziņāšanā no Latvijas. Ja latvieši panāks dekolonizāciju, viņi būs arī nopelnījuši svinēt savus svētkus, bet tagad – paši vainīgi, ka kalendāros vēl aizvien tiek ierakstītas 4.maija režīma dienas.

Senie latvieši ziemas beigās esot laiku pareģojuši pēc šāda novērojuma: “Kukaiņi klepot sāk – tātad pavasaris nāk!” Tomēr mūsdienās, kad laika apstākļi uz Zemes ir mazliet sajukuši, šo pareģojumu tomēr nav iespējams izmantot precīzi. Mūsdienu latviešu novērojumi sakarā ar kukaiņu “klepošanu” sākās jau pērn – priekšvēlēšanu laikā, tātad vasaras beigās. Arī tad kādu kukaiņu “klepu” pret Latviešu partiju publicēja avīze “Latvietis Latvijā”.

Līdz šim “DDD” uz šādu “klepošanu” nav reaģējis. “Latvietim Latvijā” būtu jāsaprot, ka tas nav tādēļ, ka mums nebūtu, par ko viņus kritizēt, bet gan tāpēc, ka mums ir daudz nopietnākas lietas, ar ko nodarboties, un līdz šim esam varbūt naivi cerējuši, ka mūs ar “Latvieti Latvijā” vieno kopīgs mērķis – Latvijas dekolonizācija.

Mēs pieņemam draudzīgu kritiku, nevis nenovīdības un skaudības pilnus, “kukainiskus” izlēcienu. Arī mēs varam pateikt: “Ir nu gan – Latvietis Latvijā!”

DDD redakcija

LASĪTĀJU VĒSTULES

Laikrakstam “DDD”

Pēdējā laikā mani aizvien vairāk satrauc vienā no svarīgākajām valsts institūcijām – policijā – notiekošais.

Katru dienu izgaismojas gan policisti – narkotirgoņi, gan sistemātiski kukulņēmēji, bet katram domājotam cilvēkam taču skaidrs, ka tās vēl ir tikai pirmās bezdelīgas. Man nācies pārliecināties arī par to, ka policija vienmēr ir izdevīgs ierocis valsts vadītāju rokās, lai ar “likumīgiem” līdzekļiem nodrošinātu savu varu, kas nereti ir pretrunā ar veselo saprātu.

Piemēram, tas ļauj izrēķināties ar jums, ja esat valstij neērts cilvēks, kurš netur muti ciet: korupcijas uzplaukuma laikmetā valsts amatpersonām nav grūti panākt nelikumīga, safabricēta tiesas lēmuma pieņemšanu attiecībā uz sev nevēlamu personu (palīdzēs arī Krimināllikuma 271.pants). Skaidrs, ka jūs neļautu sevi ielikt aiz restēm šāda nelikumīga lēmuma dēļ, bet šajā mirklī valstij talkā nāk policija, kuras darbinieki gatavi **jebkādiem** līdzekļiem pildīt priekšnieka pavēli par jūsu apcietināšanu (pretējā gadījumā viņiem garantēta atlaišana no darba). Tātad jūsu aizturēšanas brīdī, tā kā akli neļaujaties diktātam, policijas darbinieki ir **tiesīgi** apmierināt savas zvēriskās tieksmes un nodarīs jums visnežēlīgākos miesas bojājumus (lieki piebilst, ka tas turpināsies arī policijas iecirkņa pagrabstāvā). Turklāt, kad pēc jūsu sūdzības tiks ierosināta parodēta dienesta pārbaude par policistu rīcību, protams, vērā tiks ņemtas **tikai policistu** liecības, un kurš tad no viņiem grūtā brīdī neatbalstīs savējo, pat ja pielauta kāda kļūda?

Tā kā izvēle paliek jūsu ziņā – vai nu ciest kļusu par nejēdzībām mūsu valstī, vai arī sekot savai sirdsbalsij un nepieļaut amatpersonu patvaļu; bet ziniet, ka tad talkā nāks visa valsts mašīnērija: korumpēti tiesneši, KK 271.pants un vienmēr modrie un “pareizie” policijas darbinieki. Ja pat ar to nebūs gana, neskumstiet – nav grūti jūs vienkārši pasludināt par nepieņemamu, ar ko vēl joprojām nodarbojas VDK trumpis – pirms 30 gadiem diplomus ieguvušie tā saucamie psihiatri-eksperti.

Zane BROKA

VALSTS, KAS PIENĒM VISUS...

Kāda tad ir tā mūsu valdība, ko viņi dara savas latviešu tautas labā? Tāds jautājums man radās pēc tā, kad izvērtēju notikumus mūsu valstī, kas ir saistīti ar sektu “Jaunā paaudze” un apcietināto Jāni Štokni (Kalnu).

Turpināšu ar nelielu situācijas izklāstu. Latvijā ir iebraucis tāds sludinātājs un viens no sektas “Jaunā paaudze” līderiem A. Ļedjajevs, kura dzimtene ir Kazahstāna. Tātad A. Ļedjajevs ir emigrējis no Kazahstānas uz Latviju, kur viņš mierīgi darbojas sektas “Jaunā paaudze” paspārnē un nodarbojas ar cilvēku psiholoģisko iespaidošanu, naudas izspiešanu, kā arī iesaista nepilngadīgos. To visu ir konstatējusi Drošības policija un atzinusi, ka “Jaunā paaudze” staigā pa naša asmens virsmu. (Un tanī pat laikā neko pretlikumīgu neatrod.) Es arī pats personīgi esmu rakstījis un saņēmis rakstiskas atbildes no Drošības policijas par to, ka Aleksejs Ļedjajevs ir bijis izsaukts uz Drošības policiju uz pārrunām un ka nav konstatēti pārkāpumi viņa darbībā.

Tautieši, padomājiet, kā tas var būt, ka visi redz, dzird un runā par sektu kaitīgo ietekmi uz cilvēku, bet valsts iestādes izliekas, ka viss ir kārtībā! Ka pat tāda lielvalsts kā Krievija izraidīja A. Ļedjajevu no savas teritorijas, bet Latvija pieņem visus, kas iebrauc. Un laikam jau nešķiro.

Un kas tad notiek tālāk. Ir tāds cilvēks kā Jānis Kalns, kurš atklāti runā par notiekošo un raksta iesniegumus Reliģisko lietu pārvaldei un personīgi tās priekšniekam Ringoldam Balodim. Iesniegumos izklāstot notiekošo Latvijā, uz ko RLP nereaģē un neveic nekādas darbības, lai apturētu sektu darbošanos Latvijā. Tad J. Kalns raksta vēl tiešākiem vārdiem, uz ko R. Balodis atbild – tu esi man aizskāris godu un cieņu, sūdzēšu es tevi tiesā. J. Kalns atbild – lai notiek, tiksimies tiesā. Bet viss beidzās tā, ka R. Balodis nobijās no tiesas un lika tai valsts varai Jāni ieslodzīt psihiatriskajā slimnīcā. Un nebija ne tiesas, ne kādas citas godīgas iestādes vērtējuma šai goda un cieņas aizskaršanas lietai.

Lūk, tāds bēdīgs ir šis stāsts par mūsu valdību un tās varas vīriem. Kad iebraucejs ir gana labs, bet savs letiņš nav nekas.

Andis KAMENŠČIKS

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju!

Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darba vietu. Kamēr īpašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos īpašumus var pārdot, bet par saņemtajiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

SAVIENĪBA-1,

ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: **Rīga, Artilērijas ielā 65a - 301**
tel. **7313746**

LATVIJAS STRĀDNIEKU SOCIĀLĀ NEAIZSARGĀTĪBA

Valdis JANSONS

Jau tika ziņots, ka 2002. gada nogalē apmēram 250 SIA “Rojas konservi” Sabiles filiālē strādājošie no sava darba devēja saņēma piedāvājumu pēc abpusējas vienošanās pārtraukt turpmākās darba attiecības. Daudzi filiāles strādnieki atzinās, ka aiziet no darba viņiem piedāvāts pēkšņi, bez likumā paredzētā brīdinājuma, neizmaksājot tādos gadījumos pienākošo kompensāciju.

2003.gada 11. februārī atlaistie “Rojas konservu” darbinieki bija pulcējušies piketā preti Ministru kabineta ēkai – laikā, kad tur notika valdības sēde. Aprunāties ar viņiem iznāca Ministru prezidenta biedrs A.Šlesers un labklājības ministre D.Staķe. Neko vairāk par līdzjūtīgas asaras notraukšanu viņi strādājošajiem piedāvāt nevarēja. Kā jau zināms, kapitālisma apstākļos katram ir jācinās pašam par sevi. Un tieši tāds arī bija A.Šlesera ieteikums – sūdziet bijušo darba devēju tiesā.

Laikraksts “DDD” uzklauzīja arī piketējošos strādniekus. Viņi pastāstīja, ka nav iz-

maksātas algas pa novembri, decembri. Bezdarbnieku palbātus saņemot tikai daļa no atlaistajiem. Strādājošajiem esot lieli parādi, nav maksāti kredīti veikalos. Inese Krisberga atzina: “Mēs uz ielas godīgi nevaram iziet. Mums nāk no veikaliem prasā: “Kad jūs naudu atdosiet?” Bet oktobra algu mums maksāja trīs daļās, pēdējo daļu saņēmām īsi pirms Ziemassvētkiem.”

Šeit jāatgādina, ka arī varas kļīks apdziedātā un apjūsmotā Eiropas Savienība neko labu strādniekiem nenesis. Tās īstenotā pirmā zvejsaimniecības reforma, kas ilga no 1990.līdz 1996.gadam, atņēma darbu 66 000 cilvēkiem. Tagad tā ir uzsākusi otro reformu, par kuras apjomiem vēl spriest nevaram. Turklāt Lat-

vija ES nav vajadzīga kā valsts, kura pati sevi apgādā ar pārtiku, apģērbu un citām ikdienas patēriņam nepieciešamajām

jams, ka viņa dzīvesbiedrs arī ir bezdarbnieks. Tā rezultātā rodas milzīga sociālā spriedze, bezcerība, pazemojums.

Visiem ir zināms, cik grūti ir atrast darbu Latvijas laukos un mazpilsētās, arī Sabile nav izņēmums.

Vai tādā Latvijā mēs vēlamies dzīvot? Kamēr latvieši atļaus sevi cirpt kā aitas, tikmēr arī atradīsies cirpēji. Kamēr latvieši protestēs, būdami sašķelti dažādās grupās,

piemēram: skolotāji, pensionāri, zemnieki, strādnieki – tikmēr rezultāta nebūs. Šādos protestus var salīdzināt ar rāvētāju, kas pa lapiņai cenšas apdīrāt “nezāli”, nevis tiecas izraut to ar visu sakni – 4. maija politisko režīmu. Tādēļ arī mūsu laikraksta nosaukumā ir vārds “deboļševizācija”. ♦

precēm. Līdz ar to var secināt, ka tie uzņēmumi, kas šobrīd vēl strādā un ražo, ir pakļauti lieliem iznīcības riskam. Jo mūsu valsts vadība dzīvo pēc principa – ja “Eiropa” kaut ko vēlas, tā to arī iegūst!

Katrs atlaistais darbinieks taču ir saistīts ar ģimeni: viņam jāuztur bērni, varbūt jāpalīdz arī vecākiem, iespē-

PAR PATRIOTISMU, DZĪVO ĒTIKU UN “VISU LATVIJAI!”

◀ 7. lpp.

“Vislatvieši” kritizē arī Gardas kungu par to, ka viņam nesot reālas programmas, kā īstenot dekolonizāciju, taču arī paši diemžēl neko reālu šajā jautājumā nepiedāvā un vispār vēlas atlikt šīs problēmas risinājumu uz vēlāku laiku, kad “tauta būšot tam gatava”. Par to, ka līdz tam jau visi okupanti būs naturalizēti par LR pilsoņiem, acimredzot “VL” galva nesāp” A.Garda savulaik aicināja tautiešus piedalīties konkursā, kura mērķis bija izstrādāt reālu programmu, kā dekolonizēt Latviju, taču “VL” tajā piedalīties nevēlējās. Viņi vispār neuzskatīja par vajadzīgu iesaistīties nevienā no četriem Gardas kunga izsludinātajiem konkursiem, toties stāv malā un kritizē. Grāmatā “Par Latvijas dekolonizāciju” ir minēts reāls plāns, kā veikt Latvijas atbrīvošanu no okupantiem, iesaku tiem, kas vēl nav to izdarījuši, izlasīt un iepazīties ar šo rakstu. Man gan ir aizdomas, ka “VL” vispār negrib Latvijas dekolonizāciju, uzskata to par nevēlamu un neiespējamu, tāpēc arī vērsās pret Gardas kungu.

Vēl “VL” nepatīk, ka LNF biedri esot viņus nosaukuši par “glēvjuļiem”, “nodevējiem” u.tml. Te nu atkal jājaūtā: “Bet kā vērtēt tāda J.Buša rīcību, kurš pāris nedēļas pirms vēlēšanām publiski norobežojās no paša pārstāvētās partijas, kā argumentu minot, ka tā esot sākusī vērsties pret žīdiem kā tautu?” Patiesībā Latviešu partija bija plānojusi piketu pret tiem žīdiem, kas slepkavo palestīniešus un gribētos cerēt, ka tāda nav visa žīdu tauta (jeb vai J.Bušs domā citādi?). Būtībā tas bija demagoģisks gājiens, kas, kā dzirdēju no neoficiāliem avotiem, tika veikts savtīgu interešu vārdā, lai izpatiktu J.Buša darba devējam. Ir skaidrs, ka šāda rīcība viennozīmīgi ir vērtējama kā nodevība, tādēļ Buša apvainošanās par kritiku šeit ir pilnīgi nevietā. Tāpat LNF biedros nevar izsaukt simpātijas R.Dzintara intervijas okupantu avīzēm, kurās viņš vairāk-

kārt ir paudis savu norobežošanas no Aivara Gardas paustajām idejām par Latvijas dekolonizāciju. Vispār ir dīvaini, ka “VL” tik ļoti uztrauc pret viņiem paustā kritika okupantu presē. Savulaik A.Hitlers pilnīgi pareizi bija teicis: “Jo vairāk mani kritizē ienaidnieka avīzes, jo vairāk tas mani pārliecina par manas rīcības pareizību,” bet acimredzot R.Dz.&Co šai viedajai atziņai nepiekrīt un vēlas sagaidīt no okupantiem atzinību, pazemīgi skaidrojot to avīžu redakcijām, ka “neesot nekādi” “otmorozki”, lai gan prātīgākais būtu šādas izteiksmes vispār ignorēt. Viņš arī kā pozitīvu piemēru min Drošības policijas (“čekas”) intereses par viņa vadīto organizāciju zušanu, lai gan, manuprāt, tas kārtējo reizi liecina, ka “VL” neaizstāv Latvijas Patriotus un necinās pret to ienaidniekiem. Vēl “VL” lielās, ka viņu organizācijas biedru skaits daudzkārt pārsniedz LNF biedru skaitu. Neņemot spriest par šo skaitļu pareizību, taču jebkurā gadījumā, manuprāt, galvenais nav kvantitāte, bet gan kvalitāte. Es piekrišu Gardas kunga viedoklim, ka 100 “vislatviešu” u.tml. Te nu atkal jājaūtā: “Bet kā vērtēt tāda J.Buša rīcību, kurš pāris nedēļas pirms vēlēšanām publiski norobežojās no paša pārstāvētās partijas, kā argumentu minot, ka tā esot sākusī vērsties pret žīdiem kā tautu?” Patiesībā Latviešu partija bija plānojusi piketu pret tiem žīdiem, kas slepkavo palestīniešus un gribētos cerēt, ka tāda nav visa žīdu tauta (jeb vai J.Bušs domā citādi?). Būtībā tas bija demagoģisks gājiens, kas, kā dzirdēju no neoficiāliem avotiem, tika veikts savtīgu interešu vārdā, lai izpatiktu J.Buša darba devējam. Ir skaidrs, ka šāda rīcība viennozīmīgi ir vērtējama kā nodevība, tādēļ Buša apvainošanās par kritiku šeit ir pilnīgi nevietā. Tāpat LNF biedros nevar izsaukt simpātijas R.Dzintara intervijas okupantu avīzēm, kurās viņš vairāk-

ne jau latviskuma sargāšanas?). Nezinu, vai par šādu sadarbību ir informēts arī “VL” “goda priekšsēdis” VLācis, kurš arī līdz šim bija slavens ar publiku norobežošanas no “jebkura vaida nacisma”? Interesanti arī atzīmēt, ka šis kungs, tāpat kā R.Dzintars, ir norobežojies no A.Gardas darbības tās “pārliekā radikālisma” dēļ.

Savukārt pašu “vislatviešu” “kultūru”, kā arī “garīgās attīstības līmeni uzskatāmi demonstrē kāds tajā pat internetportālā publicēts “gara ražojums” (pārpublicēts arī laikraksta “DDD” šā gada 1.numurā), kurā viņi ļoti primitīvā, rupjā (5.klases skolniekam atbilstošā) līmenī izpīrgājas par Aivaru Gardu un viņa ideju atbalstītājiem, tajā skaitā arī mani. Te nu jāatgādina visiem zināmais sakāmvārds, ka “kaķa lāsti debesis nekāpi” un šādā veidā viņi tikai demonstrē savu zemo attīstības līmeni un kultūras trūkumu. Viņi ir apkaunojuši paši sevi, ne jau A.Gardu un viņa atbalstītājus!

Visai dīvaina ir arī īpašā labvēlība, ko “Lauku Avīzes” “firers” VKrustiņš parāda pret R.Dzintaru un viņa vadīto organizāciju. Kā uzzinām no šī paša raksta, tad šis kungs bija gatavs pat samaksāt “VL” vietā iespējamo tiesas piespriedu naudas sodu par novirzīšanos no iepānotā ielu gājiena maršruta. Te atkal būtu jāņem vērā, ka VKrustiņš ir pazīstams kā viltusnacionālis, kurš iestājas par ātrāku Latvijas inkorporāciju kosmopolitiski-pederastiskajā ES, un nenoguris faktiski katrā savas avīzes numurā par to agītē tautu, publicējot nodevēju – savas tautas atkritēju – paustos ES slavinājums. Bija laiki, kad arī R.Dz.&Co aktīvi iestājās pret Latvijas pievienošanu ES, bet nu, acimredzot, viņi savas domas ir mainījuši. Katrā ziņā ir skaidrs, ka VKrustiņš nekad nav atbalstījis patiesus un nelokāmus Latvju Patriotus, bet gan slavinājis visādus “puskoka lēcējus”, kuri vārdos gan ir it kā patriotiski, bet ar saviem darbiem pierāda

pretējo – nu gluži kā viņš pats! Jo nevar uzskatīt par patriotu cilvēku, kurš vēlas tikai “piebremzēt” integrāciju, necinoties par dekolonizāciju un vēl pie tam aicināt likvidēt LR neatkarību. Šis un citi iepriekšminētie fakti liek domāt (protams, pierādīt to nevaru), vai tikai “VL” nevada spēki, kuri vēlas novērst tautas atbalstu patiesiem patriotiem-nacionālistiem, tādiem kā A.Garda, L.Inkins, A.Saliņš un citi. Nevar jau teikt, ka apvienības “VL” darbībā nebūtu nekā pozitīva, es atzinīgi vērtēju gan piketu pret K.Ulmaņa piemiņas zaimošanu (lai arī pieļāvis vairākas smagas kļūdas, tomēr šis cilvēks, manuprāt, ir uzskatāms par Latvju Patriotu), tāpat Dž.Dudajeva ielas nosaukuma un Latvju Nacionālā Svētuma – Ugunsgrauža zīmes publiskas lietošanas aizliegšanu, par to “VL” lai no manis ir liels paldies, taču negribu “pievērt acis” arī uz negatīvajām parādībām šīs organizācijas darbībā, kuru tāpat ir ne mazums un galvenās no tām, manuprāt, ir – to Latvju Patriotu darbības noniecināšana, kas darbojas radikālāk un drosmīgāk, nekā “VL”, kā arī sakaru uzturēšana ar visai saubīgām personām, kuras diez vai ir draudzīgas Latvijai un latviešiem. Saprota, ka pēc šī raksta publicēšanas no “VL” puses droši vien atkal pret mani tiks vēsta nomelnojoša darbība (kā to man jau ir mobilajā izziņā draudējis J.Bušs), tomēr nevaru klusēt, kad no “VL” puses tiek nomelnoti godīgi Latvju Patrioti, kurus es cīņu un apbrīnoju daudz vairāk nekā R.Dzintaru un viņa kompāniju. Vienmēr esmu bijis par nacionālo spēku vienotību, taču šoreiz tieši “Visu Latvijai!” līderi ir bijuši tie, kas pirmie uzsākuši publisku “netīrās vēlas mazgāšanu” un kašķēšanos.

Latvieši, būsim modri, neļausim naidīgiem spēkiem “pūderēt” mums smadzenes.

Cīņai sveiks!